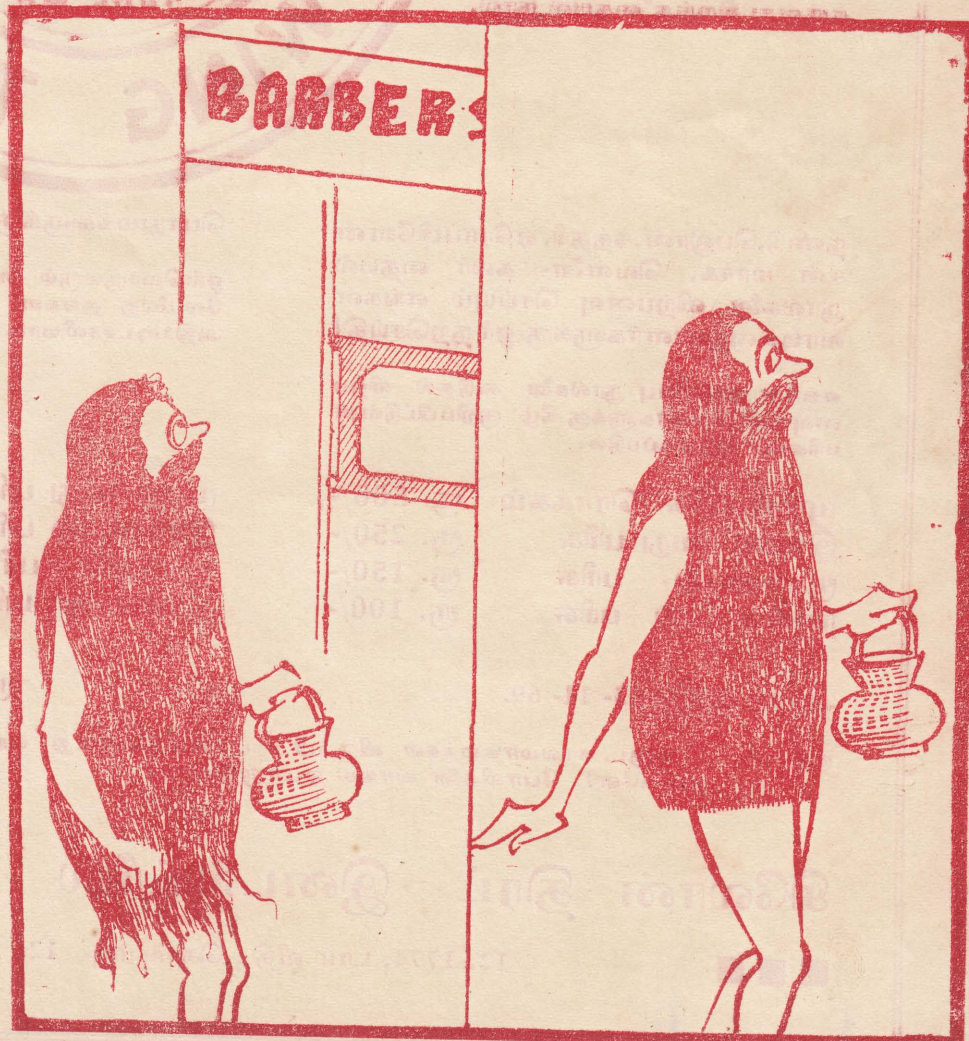

புதுசா

மார்ச்சு 1969

நகை: 6

சுமை: 2

விலை: 45சதம்.

பரிசு! பரிசு!!

எங்களது பொங்கல் - நத்தார்
பரிசுத் திட்டம்

திருவள்ளூர் : உங்களுக்குத்
தந்த அறிவு நூல் திருக்குறள்

சிலோன் திரட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்
ஸ்தாபனத்தார் உங்களுக்குத்
தருவது சிறந்த தையல் நூல்.

நண்டு, பெலூன், கத்தரி, ஏரோப்பிளேன்
சன் மார்க், வெள்ளை- கலர் தையல்
நூல்களை விற்பனவு செய்யும் எங்கள்
வாடிக்கையாளர்களுக்கு ஓர் நற்செய்தி!

எங்கள் தயாரிப்பு நூல்களை கூடுதல் விற்ப
னவு செய்கிறவர்களுக்கு கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள
பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

முதல் பரிசு ரொக்கம்	ரூ. 500/-
இரண்டாவது பரிசு	ரூ. 250/-
மூன்றாவது பரிசு	ரூ. 150/-
நான்காவது பரிசு	ரூ. 100/-

பொதுமக்களுக்கு:

ஒவ்வொருவரும் எங்கள் தயாரிப்பு மார்க்
லேபலைத் தங்கள் விலாசத்துடன் அனுப்பி
அதிர்ஷ்டசாலியாக முயலுங்கள்.

முதலாவது பரிசு	ரூ. 100/-
இரண்டாம் பரிசு	ரூ. 75/-
மூன்றாம் பரிசு	ரூ. 50/-
நான்காம் பரிசு	ரூ. 25

ஆரம்ப திகதி 15- 11- 69.

முடிவு திகதி 15- 2- 70.

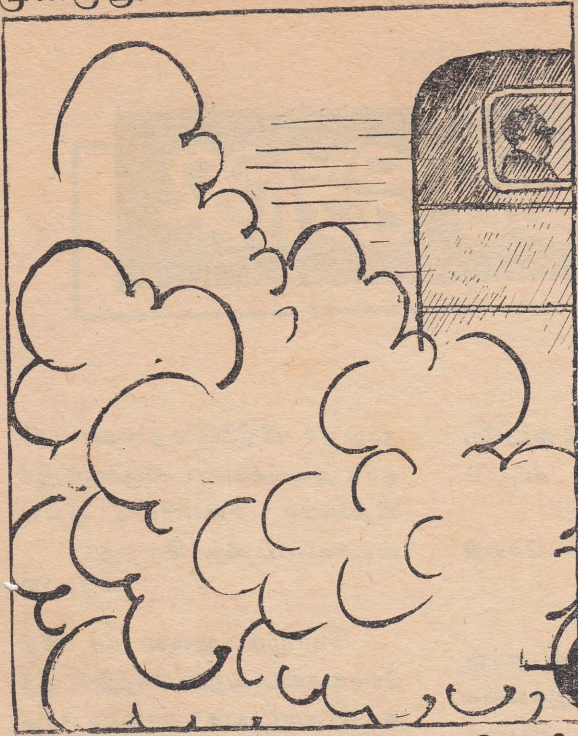
குறிப்பு: 30 வருட காலமாக மக்கள் விருப்பிப் பாவித்துவருவது எங்கள் தயாரிப்பு தையல்
நூல்களே! போலிகளை வாங்கி ஏமாருதீர்கள்.

சிலோன் திரட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்டெட்,

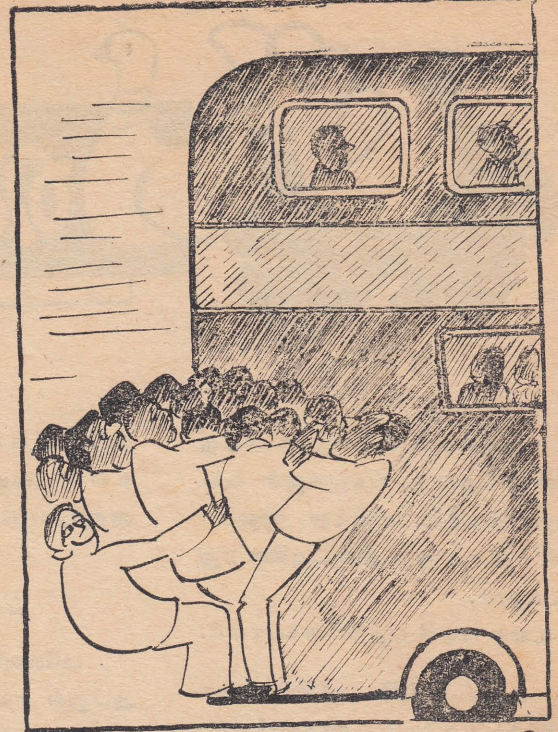

12, 1774, டாம் வீதி, கொழும்பு- 12.

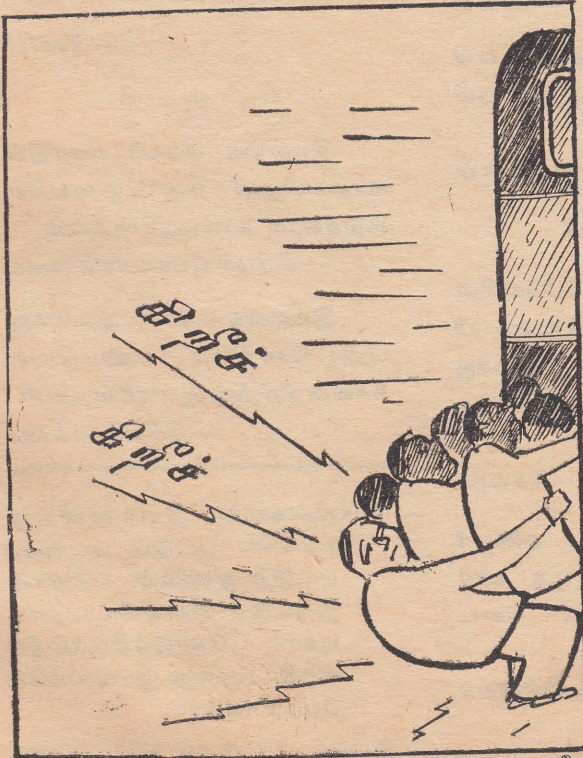

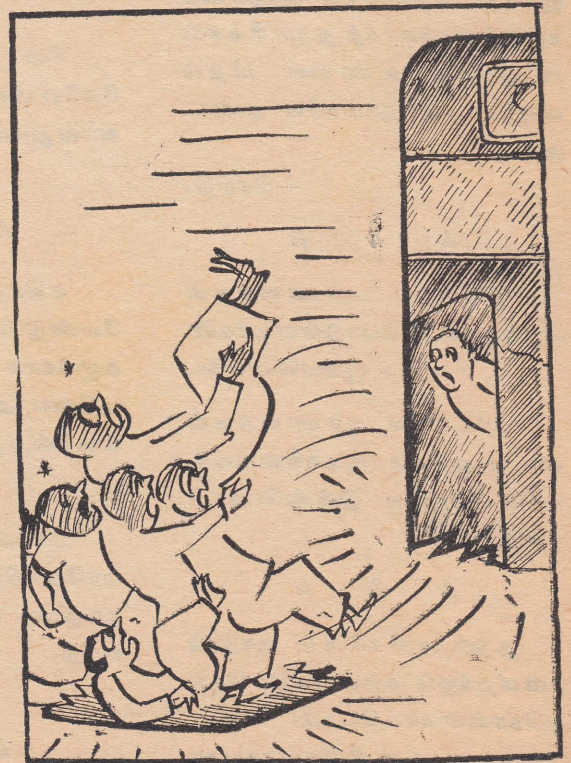
இப்பொழுது கலம் புகைகளைக் கிளப்பிய வண்ணம் புறப்படுகிறது.

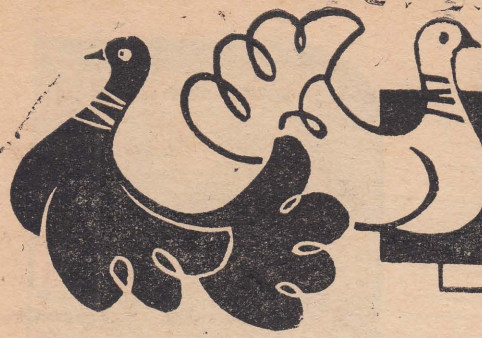
கலப் பிரயாணிகள் இப்பொழுது தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கலத்திலிருந்து வரும் சமிக்ஞைக்களை கேட்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இதோ... இதோ... தாய்க் கலத்தை விட்டு சேய்க்கலம் பிரிந்துவிட்டது.

விசய்திச் சோடி

இலங்கை மக்களுக்கு மட்டுமன்றி தெரு நாய்களுக்கும் கூட அரசாங்கத்திடமிருந்து இனமாகச் சோறு கிடைக்கின்றது போலும்.

—உலக வங்கி பத்திரிகையாளர்.

உலக வங்கி பத்திரிகையாளர்களை வரவேற்க காசல்றி நிலையத்திற்குச் சென்ற மின்சார இலாகா அதிகாரிகள் பத்திரிகையாளர்சளுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்த உணவை மீதம் வைக்காமல் தாங்களே உண்டனர்.

—செய்தி.

ஃ ஃ ஃ

இன்றைய மாணவர்கள் மிகுந்த கட்டுப்பாடுள்ளவர்கள்.

—இரியகொல்லை.

பாடசாலை மாணவர்கள் கசிப்பு அதிகம் குடிக்கின்றனர். —டெப்பியூட்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல்

ஃ ஃ ஃ

தஹுநாயகாவும் நானும் என்றைக்கும் கல்யாணம் செய்துகொள்ள மாட்டோம்.

—டட்வி சேனநாயகர்

சிங்கள மக்களின் சனத்தொகையைப் பெருக்குவதற்

காகச் சிங்களவர்களிடையே உள்ள பலதார தடைச் சட்டம் அகற்றப்படவேண்டும்.

—செய்தி

ஃ ஃ ஃ

மலேஷியப் பிரதமர் துங்கு அப்துல் ரஹ்மானுக்கு இலங்கை மாம்பழத்தின் மேல் அபார விருப்பு.

—செய்தி

சீன உணவுதான் உலகிலேயே மிகவும் சிறந்ததும் மலிவானதுமாகும்.

—சண்முகதாசன்

ஃ ஃ ஃ

எதிர்க்கட்சி எம்.பிக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க எம்.பிக்களுக்காக புதிய கார் இறக்குமதியை அரசாங்கம் பரிசீலித்து வருகின்றது.

—செய்தி.

மக்கள் சினூவில் தலைவர் மாவோவிற்குக் கூட ஒரு கார் தானும் சொந்தத்தில் கிடையாது.

—கே. ஷின்யர்

ஃ ஃ ஃ

கடற்படையினரின் பொறுப்பில் இருக்கும் திருகோணமலை

நகர நீர் விநியோகத்தைப் புதிதாக அமைக்கப்படவிருக்கும் நீர் விநியோக சபையிடம் ஒப்படைக்கப்படவிருக்கின்றது.

—செய்தி

கொழும்பிலுள்ள நீர் விநியோக சபை அலுவலகத்தில் நீர் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக அடுத்த வீட்டிலிருந்து நீர் கடன் வாங்கப்படுகின்றது.

—செய்தி

ஃ ஃ ஃ

இலங்கை மக்கள் சோறில் லாமையினால் ரொட்டியையே கூடுதலாக உண்ணுகின்றனர்.

—சிறிமா பண்டாரநாயகர்

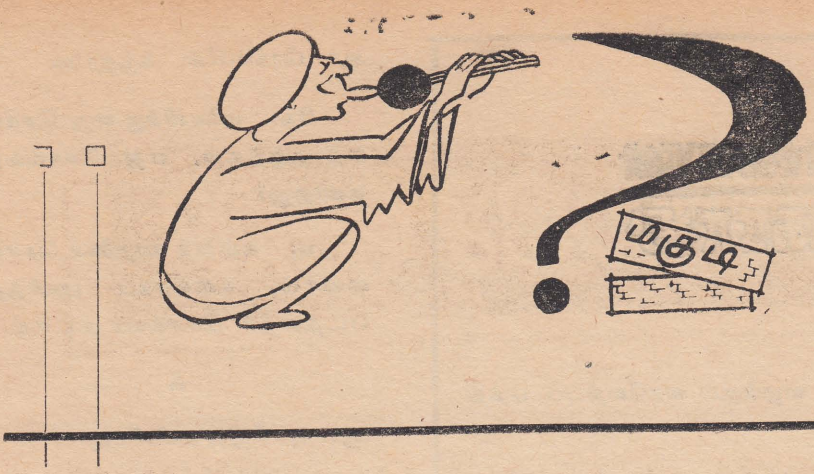
இலங்கை மக்கள் அளவுக்கு மீறிச் சோற்றை உண்பதினால் சுகலீனத்திற்கு ஆளாகின்றனர்.

—இரியகொல்லை.

பொலிஸ்காரர்: தீபாவளிக்கு வாங்கிய பட்டுப் புடவை, பட்டுத் துணிகள் எல்லாம் திருட்டுப் போய்விட்டதாக புகார் கொடுத்திருக்கிறீர்களே... அன்று இரவு எங்கே போனீர்கள்?

பெண்: பட்டுமாயியைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன்.

—ச. ரா. பா. சர்மா.

ப: சாத்தான் என.

ஃ

ந. ஹரிகரன், மன்னம்பிட்டி.

கே: மன்னிக்கக் கூடாதது எது?

ப: நேரம் காட்டும் மணிக் கூட்டைத் திருடியவனை மன்னி. உன் நேரத்தைத் திருடியவனை மன்னிக்காதே!

ஃ

ஆர். ரஞ்சன், கோயம்புத்தூர்.

கே: பிறந்த நாள்... இன்று பிறந்த நாள்...

ப: ஆண்டொன்று போனால் வயதொன்று போகும்.

ஃ

லலிதா நாகலிங்கம், கண்டி.

கே: விவேகமில்லாப் பிதாவுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளையும் விவேகமில்லாததா?

ப: அந்தகனுக்குப் பிறக்கிற பிள்ளை அந்தகனில்லை

ஃ

வ. பஞ்சலிங்கம், வங்காலை.

கே: தத்துவம் எப்போது பிறக்கிறது?

ப: தத்தில் தத்தியபின்,

ஃ

க. அச்சுதன், சங்கானை.

கே: பெண்கள் ஆணைப் போகவிட்டுத் திரும்பிப் பார்ப்பு தேன்?

ப: முதுகெலும்பு இருக்கிறதா என்று பாரிக்கிறார்கள் போலும்.

ஆர் கந்தப்பு, மோதரை.

கே: பெண்கள் எப்போது மெளனமாக இருக்கிறார்கள்?

ப: டாக்டர் வாயில் 'தேமோ மீட்டரை' வைக்கும் போது.

ஃ

செல்வி: எஸ். கல்யாணி, பலாலி.

கே: கூலிக்குத் தாலி கட்டு பவர்களைப் பற்றி உமது கருத்து?

ப: கூலிக்கு வேலி அடைப் பவர்கள்.

ஃ

பாக்கியம் ஆனந்தன், கடுவலை.

கே: கடன் வாங்கி என்ன செய்யக் கூடாது?

ப: தமிழ்நாடகம் போடக் கூடாது.

ஃ

வி. உதயன், கண்டி.

கே: கடவுள் எப்போது சிரிக்கிறார்?

ப: அரசியல்வாதி பொது மக்களுக்காக மேடையில் அழுத போது.

இ. கீதம், ஊர்காவற்றுறை.

கே: 'ரொடி' 'பொடி'க்கு நல்லதா?

ப: வெறி சூட்... ரொடி மேக்ஸ் பொடி ஸ்ரெடி.

ஃ

ஆர். பரம, கல்லடி:

கே: மயானத்தில் சமரசம் நலவுகிறதல்லவா?

ப: யார் சொன்னது...! அங்கும் ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம்... ஏழைக்குச் சமாதியில்லை, பணக்காரனுக்குப் பளிங்குக் கல்லால் சமாதி.

ஃ

பத்மினி பரமசிவம், கண்டி.

கே: புழுகள் வெறுப்பது எதை?

ப: செவிடனை.

ஃ

அ. விக்ரமசீசன், அலம்பில்.

கே: தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை கோயிலுக்குள் விடுபவரைப் பற்றி சாதி வெறியினர் என்ன நினைப்பார்கள்?

வாக்குச் சீட்டு: சுயநலப் பற்றில் வழங்கும் வரவேற்புப் பத்திரம்.

நேர்முகப் பரிட்சை: சிபார்சு செய்யப்பட்டவர்களை எடுப்பதற்காக ஏனைய மற்றோருக்குக் காட்டும் கண்டி வித்தை.

கார்: பஸ் சேவையில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் பாவிக்கும் வாகனம்.

பிரதான விதி: கடன்காரன் விரும்பாத பாதை.

முட்டைப் பூச்சி: மனிதனின் இரத்த உருத்து.

தம்மம்: மோட்சம் போக விருப்புலோர் கொடுக்கும் ஸஞ்சம்.

சதி: பதவி ஏணி.

பிறந்த தினக் கொண்டாட்டம்: டாக்டர் கையிலிருந்து தப்பியவர்கள் கொண்டாடும் கொண்டாட்டம்.

ஆர். பிரான்சிஸ், கந்தாளை.

கே: மனைவிக் கு எது சொல்லத் தகுந்தது, எது சொல்லத் தகாதது?

ப: கள்ளக் காதுகைச் சொல்லலாம், சளவாகப் பார்த்த படத்தைச் சொல்லக் கூடாது.

ஃ

ஆர். டி. சிறில் மயிலிட்டி.

கே: 'பச்சிலர்' திருமணம் செய்தால்?

ப: பேச்சிலர்.

மிலிஸ். டாமோடிசன்

ம. சங்கரன், கொக்கிளாய்.

கே: சில கணவர் தன் மனைவிக்குப் பூஜை செய்வதேன்?

ப: மற்றப் பெண்கள் கழித்துவிட்டபடியால்.

ஃ

ம. குணசிங்கம், மருதாளை.

கே: எமது தமிழ் அரசியல் வாதிடிகள் என்ன செய்கிறார்கள்?

ப: முட்டையால் கல் உடைக்கிறார்கள்.

க. சிறீதரன், ஓமந்தை.

கே: அடவுள் எங்கும் இருக்கிறாரா?

ப: தும்பில் இருக்கிறார், கோயில் தூணில் இல்லை.

ஃ

க. மகேஸ்வரன், கல்லடி.

கே: இலங்கை விஞ்ஞானிகள் சந்திரமண்டல ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டால்?

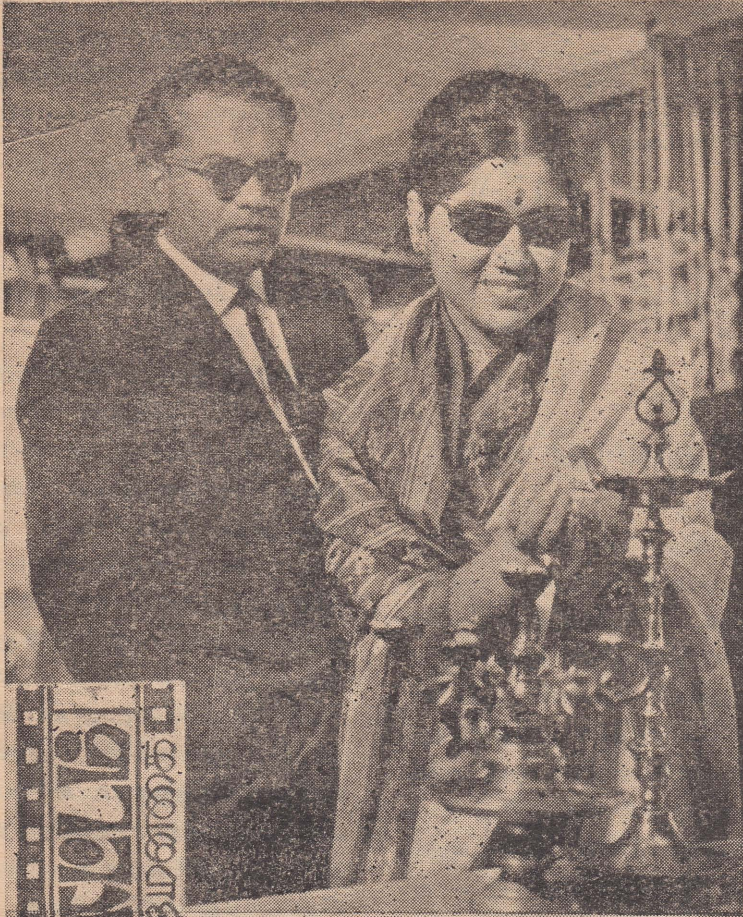
ப: ராக்கட்டில் 'எல்' போர்ட் கட்டி அனுப்புவார்கள்.

Mrs. L.A: ஹூஸ் குசேலர் டார்லிங்?

Mr. L.A: ஓ... குசேலர்... ஹீ வோஸ் கோமேடியன் என். எஸ். கிருஷ்ணன்'ஸ் இன்டிமேற் பிரன்ட்.

Mrs. L.A: அவரைப் பற்றி நீங்களுக்கு என்ன தெரியும் டார்லிங்?

Mr. L.A: அவன்தான் டார்லிங் குடும்பக் கட்டுப்பாடு எனிமி நம்பர் வன்.

வி. எஸ். ரி. பிலிம்ஸ் நிறுவனத்தாரின் முதல் தமிழ்ப் படத்தின் ஆரம்ப விழா தீபாவளி தினத்தன்று நடைபெற்றது. இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து செளகார் ஜானகி குத்துவிளக்கேற்றி, காமிராவை இயக்கி ஆரம்பித்து வைத்தார். இப்படம் கட்டிடக் கலைஞர் திரு. வி. எஸ். துரைராஜா அவர்களால் தயாரிக்கப்படுகிறது. சிங்கள வெற்றிப்படம் 'யட்டகியதவச' படத்தின் டைரக்டரும், கொலம்பியா பிராட்காஸ்டிங் நிறுவனம், அமெரிக்கன் டெலிவிஷன் நிறுவனங்களின் இலங்கைப்படப் பிடிப்பாளர் திரு. டபிள்யூ. எஸ். மஹேந்திரன் டைரக்ட் செய்கிறார்.

அன்றாடம் பிரச்சனைகளை அலசும் காலத்துக்குத் தக்க கதையமைப்பு, இலங்கை வாடுவி. திரைப்பட நடிகர்களின் நடிப்பு; இவைகளைக் கொண்ட இப்படம் வி. எஸ். ரி. பிலிம்சாரின் துரிதத் தயாரிப்பாக இருக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

செளகார் ஜானகி குத்துவிளக்கேற்றி வைக்கிறார். உடனிருப்பவர் தயாரிப்பாளர் வி. எஸ். துரைராஜா.

டைரக்டர்- கமராமென் மஹேந்திரன் கமராவை இயக்குகிறார். மற்றும் தயாரிப்பாளர் வி. எஸ். துரைராஜா, எம். எஸ். கபூர், திருமதி துரைராஜா, செளகார் (இடமிருந்து வலம்) முதலியோர்.

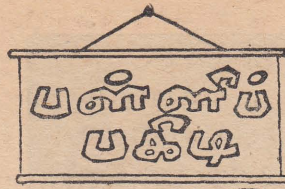
↓

□
□
□
□
□

மண்டுக்

குண்டுமணி

தார். ஆசிரியரோ அமைதியாக 'பிள்ளைகள் சொன்னதில் என்ன பிழையிருக்கிறது? 'தெரியாது' என்ற சொல்லே வினைமுற்றுத் தானே' என்றாரே பார்க்கலாம்.

—பி.சி.மி.வி. அல்வாய்.

பல்லைக் காட்டுங்கள்

எங்கள் பாடசாலை 'கெமிஸ் டிரீ' பாட ஆசிரியை தினசரி படிப்பிக்கும் போது 'அறல்ஸ்' என்ற வார்த்தையைக் குறைந்தது பத்துப் பன்னிரண்டு தடவையாவது உபயோகிப்பார். இது எங்களுக்கு மிகவும் சுவாரஸ்யமாயிருக்கும். இருப்பினும் அவர்மீது உள்ள பயம் காரணமாக வெளிப்படையாகச் சிரிக்காமல் எங்களுக்குள் ஜாடை காட்டிச் சிரித்துக்கொள்வோம். அவருக்கும் இது தெரிந்திருந்தது. எனினும் அவர் அந்த அறல்ஸ்ரை தொடர்ந்து பிரயோகித்து வந்தார். எங்களுக்கும் அந்த அறல்ஸ் பகிடி ஏனோ புளிக்கவில்லை.

சென்ற தவணையுடன் அந்த ஆசிரியை வேறு பாடசாலைக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருந்தார். மாணவர்களாகிய நாம் அவருக்காக ஏற்படுத்திய பிரியாவிடை நிகழ்ச்சிகள் முடிந்ததும், எல்லோரும் அவருடன் சேர்ந்து போட்டோ எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினோம்.

போட்டோ எடுத்த மாணவர், எல்லோரையும் சிரிக்கும்படி கூறினார். எவ்வளவு முயன்றும் ஒருவருக்கும் சிரிப்பு வரவில்லை. போட்டோ எடுத்த மாணவர் கொஞ்சம் கெட்டிக்காரர்.

தெரியாது சார்

அன்று பாடசாலை ஒரே அமைதியாக இருந்தது. வகுப்பு மாணவ மாணவிகள் ஒரே 'கப்சிப்' என்று இருந்தனர். இவ்வளவுக்கும் காரணம் பாடசாலைப் பரிசோதகர் வந்திருந்தது தான். பரிசோதகர் ஒவ்வொரு வகுப்பாகச் சோதித்துக் கொண்டு வந்தார். எங்கள் வகுப்பிற்கு (ஐந்தாம் வகுப்பு) வரும் முறையும் வந்தது வகுப்புக்குள் வந்தவுடனே 'தமிழ்ப் பாஷையில் கேள்வி கேட்கப்போகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு 'வினை முற்றிற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்' என்றார். நாங்கள் எல்லோரும் பேசாமல் இருந்தோம். ஒவ்வொருவராக எழுப்பிக் கேட்டார். நாங்கள் 'தெரியாது' என்று சொல்லிவிட்டோம். பரிசோதகருக்கு வந்ததே கோபம். பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்த எங்கள் தமிழ் ஆசிரியரைப் பார்த்து 'என்ன படிப்பிக்கிறீர்கள் இங்கே! வினைமுற்றிற்கு ஓர் உதாரணம் கேட்க, எல்லோரும் 'தெரியாது, தெரியாது' என்று சொல்கிறீர்களே' என்று எரிந்து விழுந்

அப்போது நான் நான்காம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் எமது சமூகவியல் ஆசிரியர் பந்தொன்றின் உதவியுடன் பூமியின் வடிவம் பற்றி விளக்கம் தந்தார். பந்து உருண்டோடிவிடாமல் இருப்பதற்காக 'சோக்' பெட்டிக்குள் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அடுத்த நாள் எமது வகுப்பிற்கு அதிகாரி ஒருவர் வந்தார். 'குண்டுமணி' என்று எம்மால் செல்லமாக அழைக்கப்படும் மாணவனை 'பூமி எப்படிப்பட்ட அமைப்பானது?' என்று கேட்டார். அவன் முழித்தான். அதிகாரியின் பின்னால் நின்றுகொண்டிருந்த ஆசிரியர் அவன் முழிப்பதைப் பார்த்ததும் முதல்நாள் தான் பந்தை எடுத்து விளக்கம் சொன்னதை அவனுக்கு நினைவுபடுத்தும் முகமாக 'சோக்' வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டியைச் சுட்டிக் காட்டினார். உடனே அவனுக்குப் பந்தின் நினைவு வந்தது. கூடவே ஆசிரியர் ஏன் சோக் பெட்டியைச் சுட்டிக் காட்டினார் என்ற சந்தேகமும் எழுந்தது. எனவே அவன் பந்துபோல் பூமி உருண்டை வடிவானது. ஆனால் சில வேளைகளில் சோக் பெட்டிபோல் சதுரமாகவும் இருப்பதுண்டு' என்றான். சிரிப்பினால் குலுங்கிய அதிகாரியின் உடம்பு நிலைக்கு வர நீண்ட நேரமாயிற்று.

—ப. வை. ஜெயபாலன், பன்னாலை

'நீங்கள் முழுப் பல்லையும் காட்டவேண்டாம். 'அறலீஸ்' ஒரு பல்லையாவது காட்டுங்கள்' என்றான்.

அவன் இப்படிச் கூறியது தான் தாமதம், எல்லோரும் அத்தனை நாட்களும் அடக்கி வைத்திருந்த சிரிப்பை, நாங்கள் போட்டோ எடுக்க 'போஸ்' கொடுப்பதையும் மறந்து, விழுந்து விழுந்து சிரித்துவிட்டோம். இதைப் பார்த்த ஆசிரியையும் தன்னை மறந்து சிரித்து விட்டார் (சிறிது அசடு வழிய) கமராவிவிருந்து 'கிளிக்' சத்தம் புறப்பட்டது.

(பிஃகு: பிலிம்மைக் கழுவீ போட்டோவைப் பார்த்த போது, ஏதோ சினிமாவில் வரும் சிரிப்புக் காட்சியைப் போலிருந்தது.)

—சி விக்கினைஸ்வரன், யாழ்ப்பாணம்.

+ □ +

மதிப்புரை.

பண்டைய ஈழம்

[முதலாம் பாகம்- அனுராதபுர காலம்]

ஆசிரியர்: வே.க. நடராசா, பி. ஏ. டிப்ளமோ இன் எடியுகேஷன்.

வெளியிட்டோர்: சேது நூலகம், கேவளை, கரவேட்டி

பக்கங்கள்: 232.

விலை: ரூபா 4/75.

விரலாற்றறிவு அனைவர்க்கும் இன்றியமையாதது. கலைஞன், கவிஞன், அரசியல்வாதி, ஆட்சியாளன், சமூகத் தொண்டன், சமயத் தொண்டன், வீஞ்

ஞானி, வியாபாரி போன்றவெவ்வேறு துறையிலுள்ளோர்க்கு, ஏதோ ஒரு வகையில் வரலாற்றறிவு தேவைப்படுகின்றது. நேற்று-இன்று-நாளை என்பவை ஒன்றுடனென்று பின்னிப் பிணைந்தவை. நேற்றைய நிகழ்ச்சிகளை நன்கு அறிந்தாற்றான், இன்றைய நிலையைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளவும், அதன் துணைகொண்டு எதிர்காலத்தைச் செம்மையாக உருவாக்கவும் முடியும். நேற்றைய நிகழ்ச்சி என்பதே வரலாறு.

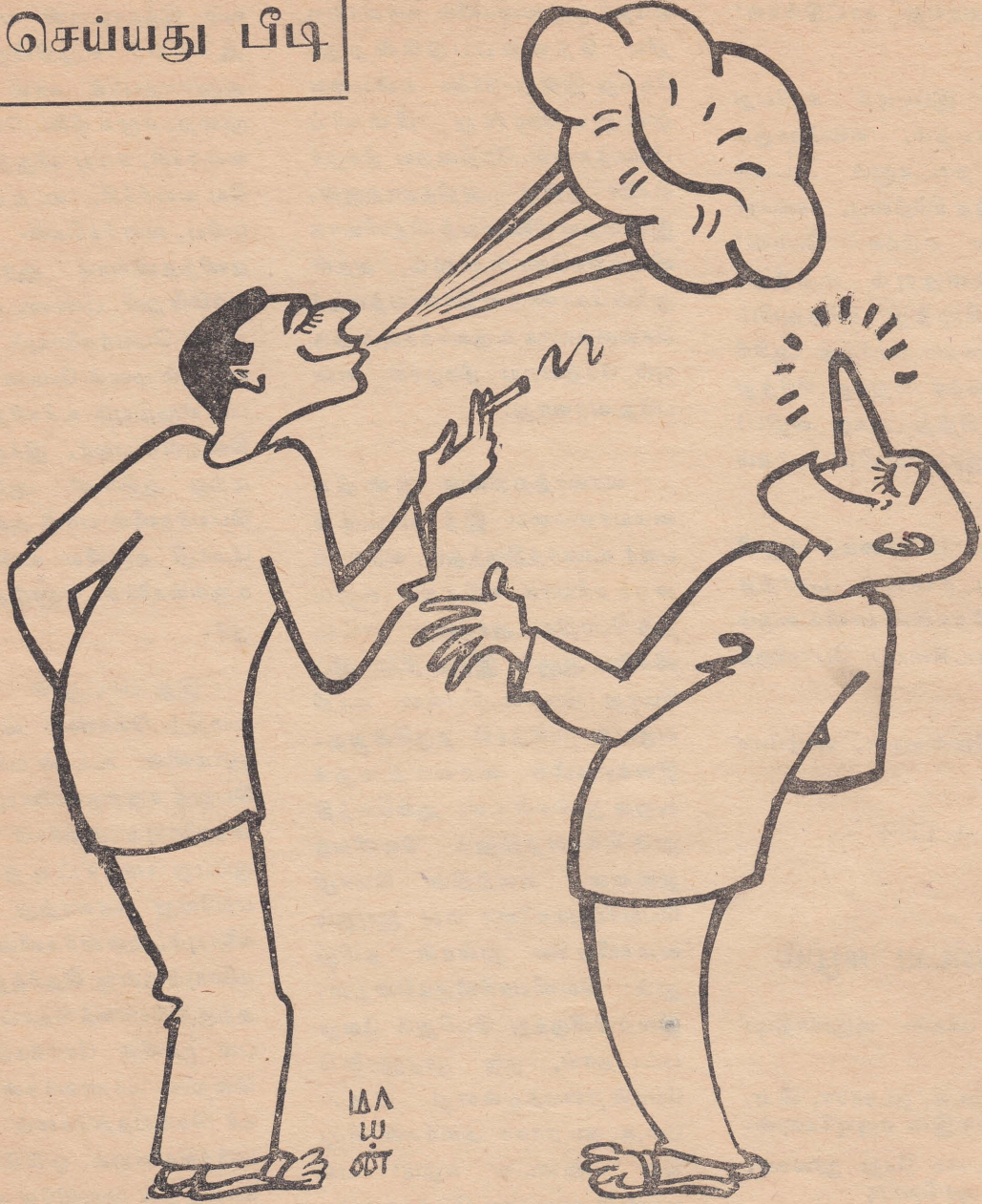
வரலாற்றறிவின் இன்றியமையாமையை இந்நாட்டிற்குப் பலர் உணர்ந்திருந்தும், வரலாற்றைச் சரியாக எடுத்துக் கூறுவதிற்போதிய அக்கறை காட்டவில்லை. ஆனால், இந்த நிலை இப்போது மெல்ல மெல்ல மாறி வருவது மகிழ்ச்சி தருகின்றது. இலங்கையின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல்கள் பல, ஆங்கிலத்திலும் சிங்களத்திலும் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் மொழி பெயர்ப்புக்களோ என ஐயுறும் வகையற்ற சில நூல்கள் தமிழிலும் வெளியாகியிருக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டதாய், ஒரு முன்னோடி போன்றமைத்துள்ளது திரு. வே.க. நடராசா அவர்கள் எழுதிய 'பண்டைய ஈழம்' பல்லாண்டு காலமாக மேல் வகுப்பு மாணவர்க்கு வரலாறு கற்பித்த அனுபவத்தை ஆசிரியர் இந்நூலாக்கத்தில் நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். இலங்கையின் வரலாற்று மூலங்கள், புவியியற் பின்னணி போன்றவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து, ஆசிரியர் வருகை தொடக்கம் அனுராத

புரக் கால அரசரின் வீழ்ச்சி வரை தெளிவாகவும் கலையாகவும் இந்நாட்டின் வரலாற்றை ஆசிரியர் எழுதியிருக்கின்றார். அனுராதபுரக் கால அரசியல் முறை, சமூக நிலை, பொருளியல் வளர்ச்சி, சமய விருத்தி, இலக்கிய வளர்ச்சி, கட்டிட, சிற்ப, ஓவிய வளர்ச்சிகள்- என்பவை தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. பண்டைய மன்னர்களின் பெயர்களையும் இடங்களையும் தம் மனம் போன போக்குப்படி எழுதியும் உச்சரித்தும் வருகின்றனர் பலர். இக்குறைபாட்டிற்கு ஆசிரியர் ஆளாகாமல், பெயர்களின் பாலி அல்லது வட மொழி தழுவி உண்மையான உருவங்களைக் கொடுத்திருக்கின்றார்.

இது பாடநூல் என்பதை மனதிற்கொண்டு வரலாற்றறிஞர்களின் உடன்பாட்டைப் பெறாத கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் ஆசிரியர் தவிர்த்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது. பல்வேறு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும், மன்னர்களின் சாதனைகளையும் நன்கு தெரிந்துகொள்வதற்குத் தவிராகத் தேசப்படங்கள் பல நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் கூட்டாகச் செய்வதற்கெனப் பயன்மிகு பயிற்சிகளையும், ஒவ்வோரத்தியாயத்தின் முடிவிலே வினாக்களையும், இறுதியிலே மீட்டற் பயிற்சிகளையும் கொண்டு பூரணமாக விளங்கும் இந்நூல் க.பொ.த.ப (உயர்தரம் + சாதாரண தரம்) வகுப்பு மாணவர்கள் அனைவர்க்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கின்றது.

—சிற்பி.

செய்யது பீடி

188
ய
ன்

செய்யது பீடி டிப்போ

192, பழைய சோனகத் தெரு, கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 32301

மொட்டை மரம்

நெல்லை க. பேரன்

‘அம்மா பசிக்குதே... தாயே பசிக்குதே...’

துயரம் இழையோடிய அக்குரல் ஏதோ ஒருவித இனிமையையும் கலந்து கணீரென ஒலித்தது. எல்லோரும் மறந்துபோயிருக்கும் பழைய ‘சம்சாரம்’ திரைப்படத்தில் பிச்சைக்காரி பாடுகின்ற மிகவும் உருக்கமான பாடல், புகைவண்டிக்குள் அந்தச் சிறுமி அதனைப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்குச் சுமார் பத்து வயதிருக்கும். ஏழைச் சிறுமிக்கே உரித்தான அழுக்கடைந்த தோற்றம். சுந்தல் துணிகளை உடுத்தியிருந்தாலும் அவள் முகத்திலே ஒரு விதமான தனிக்களை இருந்தது. துறுதுறுவென்று சுழரும் கண்களும் தனது பிச்சைப்பேணிக்குள் மக்கள் காசைப் போடும்போது அவர்களை நன்றி கலந்த பணிவோடு பார்க்கும் பார்வையும் அவளை இந்த உலகத்தைப் புரிந்துகொண்ட பெரிய மேதை போலக் காட்டின. நான் கற்பனை உலகில் சஞ்சரித்து அடிக்கடி எதையாவது எழுதும் பழக்கதோஷம் காரணமாக என்னை ஒரு எழுத்தாளன் என எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். இனி எனது படைப்புகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவரத் தொடங்கியபோது

மற்றவர்களும் அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு என்னை எழுத்தாளன் என்றே சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டதால் அவர்களுக்காகவே நான் ‘எழுத்தாளன்’ ஆகி, எதையும் துருவி ஆராய்வதும் ஆழ்ந்து கவனிப்பதுந்தான் ஒரு எழுத்தாளனின் இலக்கணம் என்பதற்கொப்ப அந்தச் சிறுமியின் நடவடிக்கைகளையும் அவளைச் சூழவுள்ள மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளையும் உள்நிப்பாகக் கவனிக்கத் தொடங்கினேன்.

‘இஞ்சை வாடி பிள்ளை... உனக்கு எந்த ஊர்? நல்லாகப் பாடுகிறாய்... ஐயோ பாவம். இந்தச் சின்ன வயசிலே உனக்கு இப்பிடியொரு கோலமாகப் போச்சுது...ம்...’

ஒரு வயது வந்த அம்மாளின் அனுதாபம் கலந்த பெருமூச்சு.

‘ஆமாம்மா... எனக்கு அப்பா, அம்மா யாருண்ணே தெரியாது. எனக்குப் பேச்சு வர துக்கு முந்தியே என்னை வளர்த்த பாட்டி இறந்துப்பூட்டாளாம். கோட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷன் முன்னாலே இருக்கிற பிளாட்பாரந்தான் என் பொறந்த வுடுண்ணு சொன்னாங்க. என்னைப் போலவே வேறே சில பிள்ளைகளும் இரு

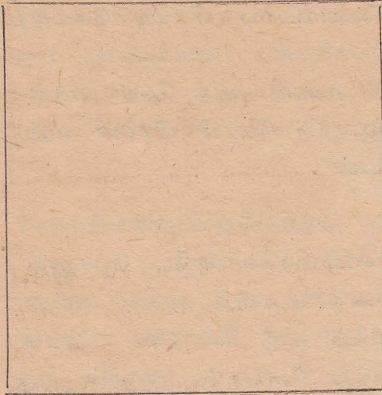
காங்க அவங்க கூடவே பழகி வெளையாடிப் பிச்சை கேட்டுத் திங்கறேன். புகைவண்டி, பஸ் ஸ்டாண்டு, கால் பேஸ் எல்லா இடமும் போயி பிச்சை எடுப்பேன்’.

அந்தச்சிறுமி ஒரேயடியாகச் சொல்லிக்கொண்டே போனாள். திடீரென அந்த முதிய அம்மாளுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது போலும். அருகில் ஒரு பெரிய மனிதத் தோரணையில் பட்டு வேட்டி சால்வைகளுடன் கழுத்தில் சங்கிலி, கை விரல்கள் ஐந்திலும் வைர மோதிரங்கள் என்று அணித்திருந்த ஒருவரிடம் காதிற்குள் ஏதோ கிசு கிசுத்தாள். அவள் பேசிய தோரணையிலிருந்து அவர் அந்த அம்மாளின் கணவராக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகித்தேன்.

திடீரென்று அந்த அம்மாள் பேச ஆரம்பித்தாள்.

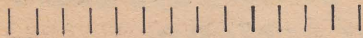
‘உன் பேரென்ன பிள்ளை?’

மேலே உள்ள கட்டத்தை 60 விநாடிகள் வரை கண்மூடாமல் நன்றாக உற்றுக் கவனித்தால் ஒரு முக்கியமான உண்மை உங்களுக்குப் புலப்படும்.

60 விநாடிகள் பார்த்த பின்னரும் அந்த உண்மை உங்களுக்குப் புலப்படாவிட்டால் 16 ம்பக்கம் புரட்டிப் பார்க்கவும்.

‘கமலம் என்றுதான் பாட்டி வைச்சதாகச் சொன்னாங்க. ஆனாலும் கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்திலுள்ள மத்தவங்க ளெல்லாம் ‘எடி மூதி... இங்கிட்டு வாட...’ அப்பிடின்னு தான் கூப்பிடுவாங்க. மத்தப் பொடிச்சியள் கூட ‘மூதி...’ ன்னே சொல்லும். நேக்கு மட்டும் ‘கமலம்’ என்கிற பாட்டி வெச்ச பேருதான் ரொம்ப விருப்பம்.

அடேயப்பா... என்ன அழகாகவும் பொருத்தமாகவும் கதைக்கிறாள் என்று வியந்தேன். இந்தச் சிறுமியை வைத்துக் கொண்டே என் கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டிவிட்டு ஒரு கதையை உருவாக்கினால் என்ன என்று

சிந்தித்தேன். என்னத்தைக் கண்டாலும் அதை உடனே ஒரு செய்தி ரூபமாகவோ அல்லது கதை ரூபமாகவோ ஆக்கி ஒரு பத்திரிகைக்கும் அனுப்பிவிட வேண்டும் என்ற துடிப்பு எனக்கு. ஆனாலும் எனக்குக் கிடைக்கக் கூடிய கதைப்பொருளை இடையிலே குழப்ப நினைக்காமல் தொடர்ந்து அவதானித்தேன்.

அந்த அம்மாள் யாழ்ப்பாணத்தில் தனது வீட்டிற்கு ஒரு வேலைக்காரப் பெண் வேண்டும் என்றும் அதற்குத் தகுதியானவள் ‘கமலம்’தான் என்றும் தெரிவுசெய்துவிட்டிருந்தாள். கதிர்காமத்திற்கு யாத்திரை வந்துவிட்டு ஊர் திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் அந்த அம்மாள் கொழும்பு கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்தில் சந்தித்த பிச்சைக்காரர் சிறுமி கமலத்துடன் இப்போது திரும்பிக்கொண்டிருந்தாள். எனது சொந்த ஊர் நெல்லியடி. ஆகவே நான் எனது ஊருக்கு அண்மித்ததான கொடிகாமம் புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கவேண்டும். அதற்கிடையில் அந்தச் சிறுமி கமலத்தின் முகத்தோற்றத்தை மிக நன்றாக என் அகத்தில் பதிய வைத்து விட்டேன். இப்போது இல்லாவிட்டாலும் என்றோ ஒருநாள் அவளது கதையை இவ்வளவு சோகமான கட்டத்தில் நான் எழுதி முடிப்பேன் என்று எதிர் பார்க்கவேயில்லை.

அந்த அம்மாள் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரைச் சேர்ந்தவராம். அங்கே பெரிய கல்வீடு, நிலபுலன்கள், அரிசி மில் எல்லாம் இருக்கின்றனவாம். ஊருக்கே பெரிய முதலாளி

என்று சொன்னார்கள். எப்படியோ கொடிகாமத்தில் நான் இறங்கிக்கொண்டேன். அவர்கள் கமலத்துடன் போய்விட்டார்கள். கோட்டைக்கும் கொடிகாமத்துக்கும் இடையேயுள்ள இடைத் தூரத்தில் நான் அந்த அம்மாள்- கமலம் அனைவருடனும் கதை கொடுத்துக் கொண்டே வந்ததில் அவர்களுக்கு ஓரளவு பரிச்சயமாகிவிட்டேன் எனலாம்.

கரவெட்டி யார்க்கசரு விளையகர் வித்தியாலயத்தில் நான் ஆசிரியர் தொழில் பார்ப்பதையும் எனது இடமாற்றம் சம்பந்தமாகக் கொழும்பில் உள்ள ஒரு பெரிய மனிதரைக் காண்பதற்குப் போய் வருவதையும் நானுக்காக அவர்களிடம் நான் தெரிவிக்கவில்லை. மற்றவர்களைப்பற்றி ஆராய்வதில் உள்ள அக்கறை என்னைப்பற்றி மற்றவர்களிடம் சொல்லும்போது இருப்பதில்லை. ஆனாலும் சிங்களப் பகுதியான மாத்தறைக்கு என்னை மாற்றி விட இருந்த சந்தர்ப்பத்தை முறியடித்து மீண்டும் ‘சுத்திச் சுத்திச் சுப்பற்றை கொல்லை’ என்பது போல யாழ்ப்பாணத்தில் அதுவும் ஆறுமுக நாவலர் பிறந்து, தமிழும் சைவமும் வளர்த்த நல்லூரில் உள்ள பாடசாலையொன்றில் எனக்கு ஆசிரியர் வேலை பார்க்க இடமாற்றம் பெறுவேன் என்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை: எல்லாம் அந்தப் பெரிய மனிதரின் உதவிதான். சும்மா சொல்லக்கூடாது. கடவுளை விட நான் அவரை முறையாக நேசிக்கிறேன்: நல்லூரில் எனது தொழிலை ஆரம்பித்து மூன்று மாதங்கள் வரும். முத்திரைச்

சந்தைக்கும் நல்லூர் கந்தசாமி கோவிலுக்கும் இடையேயுள்ள பிரதான வீதியில் அந்தப் பழகிய முகத்தைச் சந்தித்தேன். அந்தச் சிறுமி கமலந்தான். செழிம்பு தேய்த்த பித்தளைச் செம்புபோல அவள் புதிய மினுக்கத்துடன் காணப்பட்டாள். அழுக்கில்லாத உடை. இரட்டைப் பின்னல். நெற்றியில் குங்குமப் பொட்டு. கண்களில் அதே துறுதுறுவென்ற பார்வை. இத்தனை அழகுகளுடன் புதிய சிறுமியாக அவளைக் கண்டேன். அவளும் என்னைப் புரிந்துகொண்டாள். பக்கத்திலேதான் அந்த அம்மாளின் வீடு. கடைக்குச் சாமான் வாங்கி வரப்போகிறேன். வேலைக்காரி என்றாலும் என்னை அவர்கள் மிக நன்றாகவே கவனிக்கிறார்கள். அம்மாவிற்கு ஒரு மகன் இருக்கிறார். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்று சொன்னார். இப்போது அவருடைய தமிழ் ஓரளவு திருந்தியிருந்தது. நானும் அவள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறாள் என்பதையறிந்து மகிழ்ந்தேன். கமலத்தின் மீது ஏனோ எனக்கு அப்படியொரு அக்கறை.

நல்லூர்க் கந்தனின் அழகான தேர் அந்த வீதியில் எட்டுத் தடவைகள் உருண்டுவீட்டது.

கமலம் இப்போது பதினெட்டு வயதுப் பருவ மங்கையாகிவிட்டாள். இயற்கை ஏழையென்றும் பாராமல் வஞ்சகமில்லாமல் அழகை அவள் மீது அள்ளிக் கொட்டியிருந்தது. பொதுவாக வசதி குறைந்தவர்களுக்கு இயற்கையாகவே ஏதோ ஒரு அழகு இருப்பதையும் வசதி

ஒருவர்: என்ன இப்போ நேர்முகப் பரீட்சைகள் அதிகமாக நடைபெறுகிறது?

மற்றவர்: 'ஆனை வரும் பின்னே மணி ஓசை வரும் முன்னே'... தேர்தல் வரும் பின்னே 'இன்டர்வியூ' வரும் முன்னே.

படைத்தவர்களுக்கு அந்த ஒன்று இல்லாமலிருப்பதையும் அதற்காக அவர்கள் வெகு பிரயத்தனப்பட்டு உலகின் செயற்கை அழகு சாதனங்களை யெல்லாம் தங்கள் முன்னே பரப்பி வைத்து அழகு செய்து திருப்திப்படுவதையும் இத்தகைய போலிகளுக்கு என் போன்றவர்களின் உள்ளம் மதிப்புக்கொடுக்காமல் இருப்பதையும் பற்றி நான் அடிக்கடி சிந்திப்பதுண்டு.

காசிநாதன் கமலத்தின் சின்ன முதலாளி. அந்த அம்மாளுக்கு ஒரே புதல்வன். செல்வத்தின் செழிப்பெல்லாம் ஒருங்கமையப்பெற்றுச் சிறுவயது முதலேயே செல்லமாக வளர்ந்தபடியால் அடக்குவாரின்றித்தன்னிச்சையான அறிவே அவ்விடம் அதிகமாக வளர்ந்திருந்தது. கமலமும் அவளும் கிட்டத்தட்ட ஒரே பராயத்தினர்கள். தன் வீட்டு வேலைக்காரிதானே என்ற நினைப்பு அடிமனதில் இருந்தாலும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ளாது காசிநாதன் கமலத்துடன் நேசமாகவே பழகி வந்தான். இதற்கு அவருடைய அழகுதான் காரணமாக இருந்துவந்தது. காசிநாதன் தன்மீது கொண்டிருக்கும் அன்பு பரிபூரணமானது என்று நம்பி அந்தப் பேதையும் ஏமாந்து விட்டான்.

முதலாளி மகனுக்கும் தனக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள

வர்க்கபேத வித்தியாசம் இருப்பதை அந்தப் பேதை உணரவில்லை. பருவம் அவளது சிந்திக்கும் அறிவைக் கெடுத்து வெறும் பாலுணர்ச்சிக்கும் ஆசை வார்த்தைகளுக்கும் மாத்திரம் அவளை அடிமைப்பட வைத்துவிட்டது. காசிநாதனுக்கென்ன? பெரிய வீட்டுப் பிள்ளை. கமலம் வேலைக்கு வந்தவள்தானே. என்ன பாடுபட்டும் நான் உன்னைத்தான் கலியாணம் செய்வேன். அம்மாவிற்குக்கூட நல்ல விருப்பம். எங்களுக்குப் பணம் பெரிதல்ல. குணத்தான் தேவை. சூப்பையிலே பிறந்தாலும் நீ மாணிக்கம் மாணிக்கந்தான் என்று எல்லாம் தனது முழுத் திறமையையும் பிரயோகித்துக் காசிநாதன் ஆசை மழை பொழிந்தான்.

கமலம் கலியாணத்திற்குக் கரைச்சல் கொடுக்கத் தொடங்கினாள். அவளுக்கு வயிற்றிலே கரு உருவானதை அறிந்த காசிநாதன் திடுக்கிட்டான். எப்படியாவது கமலத்தை வீட்டை விட்டு அனுப்பவேண்டும் என்று திட்டமிட்டான். ஒன்றுமறியாத தாயிடம் கமலத்தின் நடத்தை பற்றி இல்லாததுமீ பொல்லாததும் சொல்லிவைத்தான். கமலம் வாந்தி எடுப்பதைக்கண்டு அந்த அம்மாள் பதைத்தாள். மானத்தோடு வாழ்ந்த தன் குடும்பத்திற்கு வந்த நாசத்தை எண்ணிக்கமைந்தான். அவளது ஆக்ரோ

ஷமெல்லாம் கமலத்தைக் கழுத்
தைப் பிடித்து வெளியே துரத்து
வதிலேதான் முடிந்தது. கமலம்
எவ்வளவோ மறுத்தும் அவள்
கேட்கவில்லை. கன்னி கழிந்த
அந்தப் பேதைப் பெண் யாழ்ப்
பாணத்து வீதிகளிலே அலைய
விடப்பட்டாள்.

இவ்வளவும் யாழ்ப்பாண
நகரத்து வீதியொன்றில் கமலத்
தைத் தற்செயலாகக் கண்ட
பிறகுதான் எனக்குத் தெரியவந்
தது. அவள் பருவமடைந்த பிறகு
அவளைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு
எனக்கு அதிகம் கிடைக்கவில்லை.
அன்று பருத்த வயிரோடு அந்தப்
பருவப் பெண்ணைக் கண்டபோது
நான் திகைத்தேன். யாழ்ப்பா
ணம் ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கத்
தின் முன்னால் மயங்கி விழப்
போன அவளைக் கையால் தாங்கி
வேறு சிலரின் உதவியுடன் முன்
னாலுள்ள யாழ் பெரியாஸ்பத்தி

ரியில் கொண்டுவரப்பட்டேன்.
மயக்கம் தெளிந்த பிறகு
அவள் தன் கதையைச் சொன்
னாள்.

‘காசிநாதன் தான் இந்த
வேலை செய்தான் என்று ஏன் நீ
அவனது பெற்றோரிடம் சொல்ல
வில்லை?’ என்று கேட்டேன்.

‘சொன்னால் என்னைக்
கொண்டு போட்டிருப்பார்கள்.
அப்படிச் சொன்னாலும் இந்த
ஏழையின் சொல் அபலத்திற்கு
ஏறுது.’ என்றாள்.

இன்றைய சமூக அமைப்பை
நொந்தபடியே அவளை ஆஸ்பத்
திரியில் விட்டுவிட்டு வெளியேறி
னேன். கமலத்தின் அனாதரவான
நிலையை ஓரளவு அங்கிருந்த
தாதிசரிடம் சொல்லிவைத்
தேன். அவர்களும் அவளை அனு
தாபத்தோடு கவனித்துக்கொண்
டார்கள். மூக்கும் முழியுமாக

அழகான குழந்தையொன்றைக்
கமலம் பெற்றெடுத்தாள். தன்
னைப் போலவே பெண்ணாகப்
பிறந்துவிட்ட அக்குழந்தையைப்
பார்த்துக் கமலம் பரிதாபப்பட்
டாள். இருந்தாலும் தாய்மை
யுணர்வில் தன் கவலைகளை ஓர
ளவு மறந்திருந்தாள். ஒரு கன்
னிப் பெண் கல்யாணமாகாம
லேயே தாயாகிவிட்ட விந்தை
கண்டு நான் தலை குனிந்தேன்.

குழந்தையின் குலா குலா
மழையிலே மகிழ்ந்திருந்த கம
லத்தின் மகிழ்ச்சி கேவலம்
இரண்டு நாட்களுக்குக் கூட
நிலைக்கவில்லை. தாயின் துயர்
வீணக்குத் தானும் சேர்ந்து
நாதம் மீட்ட விரும்பாததினால்
தானே என்னவோ அந்தப் பிஞ்
சுக் குழந்தை திடீரென ஒரு
வகைக் காய்ச்சல் வந்து இறந்து
விட்டது. இந்தக் காய்ச்சல் அப்
போதுதான் புதிதாக இலங்
கைக்கு வந்த ‘மாவோ’ ஜூரம்
என்று பத்திரிகைகளினால் பட்
டம் சூட்டப்பட்டபடியால் இந்
தக் குழந்தையின் மரணமும்,
அதன் தாயின் வரலாறும் சில
நிருபர்களின் கைவண்ணத்தினால்
ஒரு சில நினசரிப் பத்திரிகைகளிலும்
வெளிவந்திருந்தன. செல்
வத்தில் கொழித்திருந்த காசிநா
தனின் குடும்பத்தைப் பற்றியோ
அவனது பண்புகெட்ட செய்கை
பற்றியோ இந்தப் பத்திரிகைகள்
எதையும் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை.
இன்றைய சமூக அமைப்பில் இந்
தப் பத்திரிகைகள் இப்படித்
தான் செய்யும் என்பதனால்
நானும் இதைப் பற்றி ஒன்றும்
புதிதாகச் சிந்திக்கவில்லை.

ஆயினும், கமலம் அன்று
யாழ் பெரியாஸ்பத்திரியினின்

ஈழத்து இலக்கிய வானில் ஒரு புதிய தாரகை
இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த இனிய மாசிகை
1970, ஜனவரி முதல் வெளிவருகிறது

“மலர்”

(அரசியல் கலப்பற்ற இலக்கிய மாத ஏடு)

- ★ எழில்பூத்த இனிய மலர்
- ★ இரு வர்ண அட்டை
- ★ பெரிய அளவு
- ★ 48 பக்கங்கள்
- ★ எண்ண எழுச்சிகள்
- ★ வண்ண ஓவியங்கள்.

இன்றே சந்தாதாரர்களாகச் சேருங்கள். தனிப்பிரதி: சதம்-/50.

ஆண்டுச் சந்தா: ரூபா 6/-

“மலர்”

21 மத்திய வீதி, மட்டக்களப்பு

றும் காய்ச்சல் வந்து மரித்த தன் மழலைச் செல்வத்தைக் கரங்கள் இரண்டிலும் இடுக்கிக்கொண்டு மார்போடு இறுக அணைத்தவாறே சுழன்றடித்துத் தன் கூந்தலைக் குலைத்தெறியும் யாழ்ப்பாணத்துக் கச்சான் காற்றையும் அது வீசியதால் சிலுசிலுத்துப் பறக்கும் அரச மரத்து இலைகளையும் பொருட்படுத்தாது 'செம் மணி மயானத்தை' நோக்கிக் கண்களில் நீர் மல்க நடந்த காட்சி என் மனதை வீட்டு அகலவேயில்லை. அனாதையாகப் பிறந்து அநியாயமாக வஞ்சிக்கப்பட்டு, வாழ்வெண்ணிய வயதிலே யாவையும் இழந்து மொட்டை மரமாகி நிற்கும் கமலத்தின் கதையைச் சொல்லும்போது என் கண்களிலே நீர் துளிர்க்கின்றது.

(யாவும் கற்பனை)

சிறுகதையில் சிறு

காவேரியின் தாயார் ஒரு பரம ஏழை. யாரோ ஒருவர் வீட்டில் வேலை பார்த்து வயிறு வளர்ப்பவள். அவள் கணவன் வேலை தேடிக்கண்டிச் சீமைக்குச் சென்றுவிட்டான். அந்த வறுமையிலும் அவள் காவேரியைச் செல்வத்துடன் வளர்த்துவந்தாள். பள்ளிக்குச் செல்லும் காவேரிக்கு ஏதாவது தின் பண்டம் வாங்கிக்கொள்வதற்காகத் தினந்தோறும் அவள் காலனா கொடுப்பது வழக்கம். சில வேளைகளில் காவேரி செலவு செய்வாள். சில வேளைகளில் ஒரு மட்சலயத்தில் அந்த காசுகளைப் போட்டுச் சேர்த்துவைப்பாள்.

காவேரியின் தாயாருக்கு வேலை போய்விட்டது. வழக்கம்

போல் அவளால் காவேரிக்குக் காசு கொடுக்க முடியவில்லை. சரியான உணவும் கொடுக்க முடியவில்லை. காவேரி நச்சரித்துக் காசு கேட்டபோது, 'கேட்டபோதெல்லாம் உனக்குக் காசு கொடுப்பதற்கு நம் வீட்டில் காசு மரமா முளைத்திருக்கிறது?' என்று கோபத்தோடு கேட்கிறாள் அவள் தாய். காவேரி வேதனைப்படுகிறாள். அவளுடைய தாயின் வறுமையை எப்படியோ அவள் உணர்ந்துகொண்டதால், அவள் வேதனை வளர்கின்றது. இதற்கிடையில் காவேரியின் பள்ளிச்சுடத்தில் ஓர் நிசுழ்ச்சி நடக்கிறது. அவளுடைய பள்ளித் தோழி ஒருத்தி ஆரஞ்சுப் பழத்தின் விதையை விழுங்கிவிட்டாள். மற்றக் குழந்தைகள் அவள் வயிற்றிலிருந்து ஆரஞ்சு மரம் முளைக்கப்போகிறது என்று சொல்லிக் கேள்வியெழுந்தார்கள். அதைப் பார்த்த காவேரிக்கு ஓர் எண்ணம் உதிக்கிறது. 'காசை விழுங்கினால் இப்படித்தானே காசுமரம் முளைக்கும்? காசுமரம் முளைத்தால் நம் தாயாரின் துன்பமெல்லாம் தீர்ந்துவிடுமல்லவா? ஆனால் அதே சமயம் அவளுக்கு அச்சமும் உண்டாகிறது. வயிற்றிலிருந்து மரம் முளைத்தால் யாரிடமிருந்து மரம் முளைக்கிறதோ, அவர்கள் செத்துப் போவார்கள் என்றும் மற்றக் குழந்தைகள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். சின்னஞ்சிறிய காவேரியின் மனதில் தீவிரமான போராட்டம் நடைபெறுகிறது. கடைசியில் அவள் முடிவுசெய்து, தான் சேர்த்துவைத்த காசுகளை தன் தாயாருக்குத் தெரியாமல் விழுங்கிவிடுகிறாள். அவளுடைய உடல் நிலை ஆபத்தாகிறது. அப்பொழுது தன் தாயாரிடம் அவள் நடந்தவற்றைச் சொல்லிவிட்டு, விரைவில் காசுமரம் முளைக்குமென்றும், தாயின் வறுமை தீரும் என்றும் கூறியபடியே உயிர் துறக்கிறாள். காவேரியைப் புதைத்த இடத்தில் அவள் தாயார் ஒரு மாங்கொட்டையை நடுகிறாள். அது மரங்கன்றாக வளர்ந்தது. ஆனால் அதற்குப் பெயரோ 'காசுமரம்'.

கதை:- காசுமரம்

எழுதியவர்:- அகிலன்.

அனுப்பியவர்:- ஆர். கே. ராஜு கோபாலன், பதுளை

உச்சரம்மா தேவை!

பரிட்சை: உமக்கு எங்காவது படிப்பித்து அனுபவம் உண்டா?
பரிட்சார்த்தி: நீங்க உத்தியோகம் தந்தாத்தானே சாரீ அனுபவம் வரும்.

ஓ ஓ ஓ

பரிட்சை: உமக்கு 'ஸ்போட்ஸ் சேர்டிபிகேட்' இல்லையா?
பரிட்சார்த்தி: பி. ஏக்கு 'ஸ்போட்ஸ்' ஒரு பாடம் இல்லை சாரீ.

ஓ ஓ ஓ

ஒருத்தி: இன்டர்வியூவிலே என்னை ஒரு கேள்வியும் கேட்காமல் எனது நற்சாட்சிப் பத்திரத்தை மட்டும் கூர்ந்து கூர்ந்து பார்த்தார்கள்.

மற்றவள்: 'சேர்டிபிகேட்' தந்த பெரியார் ஏதாவது எழுத்துப் பிழை விட்டிருப்பாரோ என்று பார்த்திருப்பார்கள்.

கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி! கட்டிப்பார்ப்பதில் ஒரு மகிழ்ச்சி!
அரம்பையரின் அழகை உயர்ரக சேலைகள் நமக்களிக்கிறது.

- மங்கள மணிப்புரி:
தங்க வெள்ளி நூல்களாலான தகதக எனும் வேலைப்பாடுகளுடன் உங்கள் கண்களை மயக்கும் ஒயிலான சேலைகள். நத்தார் பண்டிகை, திருமணக் கொண்டாட்டம் ஏனைய மகிழ்ச்சி நிகழ்ச்சிகளுக்கு அணியும் கவர்ச்சிச் சேலைகள்.
- சார்லிமார் பம்பாய் பின்னல் அலங்காரச் சேலைகள்:
புத்தம் புதியநாகரீகப் படைப்பு. மொகலாய கலையம்சத்தோடு பின்னல் வேலைப்பாடுகளுடன் கண்ணைக் கவரும் நவநாகரீகச் சேலைகள்.
- முக்கேஸ் சேலைகள்:
நைலோன் துணியில் வெள்ளி நூல் வேலைப்பாடுகளுடன் உள்ளம் பறிக்கும் உன்னத சேலைகள்.
- சுப்பர் டெக்கா சேலைகள்:
அஜந்தா ஓவிய அலங்காரங்களுடன், கண்களுக்கு விருந்தாய் விளங்கும் கலை இன்பச் சேலைகள்.

ஈஸ்ரேண் சில்க் எம்போறியம் லிமிட்டேட்

135, பிரதான வீதி, கொழும்பு.

இல்லங்கள் தோறும் இன்பமயம் எதனால் உண்டாகிறது?
றன்பக்

மூட்டைப் பூச்சி மற்றும் கொசு போன்ற விஷக் கிருமிகளையும் ஹதம் செய்து, மீண்டும் பரவ விடாமல் செய்யும்.

றன்ரெட்

பெரிய - சிறிய எல்லா எலிகளும் நொடிப் பொழுதில் மயங்கி விழுந்து இறந்துவிடச் செய்யும்.

கொடுக்கும் விலங்குகள் தொல்லி

அய்துவலா கிண்டஸ்ட்ரஸ்
22, பாபர் வீதி, கொழும்பு, 13

தயாரிப்பாளர்கள்:

அப்துல்லா இன்டஸ்ட்ரீஸ்

அன்ட் பேப்பர் பேக்ஸ் உற்பத்தியாளர்கள்

72, பாபர் வீதி, கொழும்பு-13.

உன்னையே

நீ அறிவாய்!

—நான் முகன்

அடுத்தாத்து அம்புஐத்தைப் பற்றியோ, அடுத்த தெரு ஆசீர் வாதத்தைப் பற்றியோ அனைத்தும் ஆராய்ந்து அறிந்தவரல்லவா நீங்கள். இருப்பினும் உங்களைப்பற்றி நீங்களே ஏதேனும் ஆராய்ந்து அறிந்ததுண்டா? இல்லை. காரணம், அவ்வளவு தன்னடக்கம் உங்களுக்கு!

உங்களைப்பற்றி நீங்களே அறிந்துகொள்ள இதோ ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்! பின்வரும் பத்துக் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லிப் பாருங்கள்- பின்பு தெரியும் உங்களைப் பற்றி உங்களுக்கு!

[1] உங்கள் அபிராண நடிகர் நடிக்கும் தமிழ்ப் படம் முதல் நாள் முதல் ஷோவிற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு நீங்கள் டிக்கட் வாங்கி வைத்திருக்கும் பொழுது ஒருவர் உங்கள் டிக்கட்டை ஓசியில் கேட்கின்றார். நீங்கள் முகம் சுளிக்காமல் கொடுத்துவிடுவீர்களா?

[2] உங்களுக்கு அகோரப் பசு. கையில் ஒரு ரூபா மட்டும் வைத்துக்கொண்டு சாப்பாட்டுக் கடைக்குள் நுழைகிறீர்கள். அப்பொழுது ஒருவர் 'ஜாதிக சம்பத்

கலீப் டிக்கட்' வாங்குவதற்காக உங்களிடம் ஒரு ரூபா கேட்கின்றார். உங்கள் ரூபாயை அப்படியே கொடுத்துவிடுவீர்களா?

[3] பூந்தோட்டத்தில் உங்கள் காதலியைச் சந்திக்க வேண்டிய நேரம் நெருங்கிவிட்டதால் மிக விரைந்து செல்கிறீர்கள். பாதை ஓரம் ஒரு நோயாளி தாங்க முடியாத வருத்தத்துடன் விழுந்து கிடக்கின்றான். நீங்கள் காதலியிடம் செல்லாது அவனை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுசெல்வீர்களா?

[4] உங்கள் ஊர் பாடசாலையில் உங்கள் பிள்ளைக்கு இடம் கிடைத்துவிட்டது. வேறு இடம் காலி இல்லாதபடியினால் ஒரு ஏழையின் பிள்ளைக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. உங்கள் பிள்ளைக்கு வேறொரு பிரபல பாடசாலையில் இடத்தை ஒழுங்கு செய்துவிட்டு அந்த ஏழைப் பிள்ளைக்கு உங்கள் பிள்ளையின் இடத்தை விட்டுக் கொடுப்பீர்களா?

[5] உங்கள் மனைவிக் காக எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு ஒரு காஞ்சிபுரம் சேலை வாங்கி வைத்திருக்கிறீர்கள். ஒருவர் தன் மனைவி 'லக்ஷ்மி கல்யாணம்' பார்க்கப் போகவேண்டுமென்று அப்புடவையைத் தருமாறு கேட்கின்றார். நீங்கள் கொடுத்துவிடுவீர்களா?

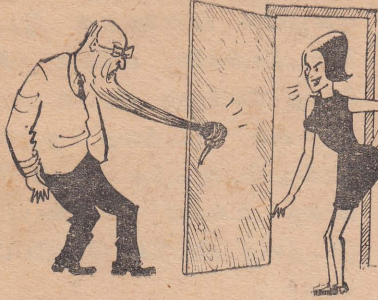
[6] ஊரிலுள்ள அத்தனை கிணறுகளும் வற்றியிருக்கும் போது உங்கள் வீட்டுக் கிணற்றில் மட்டும் தான் தண்ணீர் இருக்கின்

கணவன்: சீ... என்னுடைய அம்மா மாதிரி உனக்குச் சமைக்கத் தெரியாது.

மனைவி: சீ... என்னுடைய அப்பா மாதிரி உங்களுக்குச் சம்பாதிக்கத் தெரியாது.

பாவம் தாத்தா

நியூலன் தேசத்தில் ஒரு என்பது வயதுத் தாடி வாலா ஒரு பதினாறு வய சூப் பெண்ணிடம் தனது காதலைத் தெரிவித்தாராம். அவள் அன்புடன் தாடியைத் தடவிக் கொடுத்துவிட்டு மெதுவாகத் தாடியைக் கதவுப் பீடியில் கட்டிவிட்டாளாம்.

றது. உங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீரைப் பத்திரமாக எடுத்து வைத்துவிட்டு ஊரிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் உங்கள் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் விறியோகிப்பீர்களா?

[7] நீங்கள் வயல் வரம்பில் நடந்து வரும்பொழுது ஒரு விவசாயியின் மாடு உங்களை முட்டிக் காயப்படுத்திவிட்டது. நீங்கள் அந்த விவசாயியைச் சிறிதும் கோபிக்காமல் அந்த மாட்டுக்கு வைக்கோல் வாங்கிப் போடும் படி சிறிது பணமும் கொடுத்து அனுப்புபவீர்களா?

[8] உங்கள் ஊரிலிருந்து நூறு மைல் தொலைவில் இருக்கும் பொழுது உங்கள் ஊரிலுள்ள ஒருவருக்கு ஜலதோஷம் என்று செய்தி கிடைக்கின்றது. உடனடியாகவே வாடகைக் கார் ஒன்றைப் பிடித்து ஊர் சென்று, நீங்கள் அவருக்காகக் கார் பிடித்து வந்த விபரத்தையும் கூறி, அவரைத் துக்கம் விசாரிப்பீர்களா?

[9] உங்கள் ஊருக்குச் சமயப் பெரியார் ஒருவர் வருகை தருகின்றார். அவர் பேசும் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிப்பதற்காக ஊரிலுள்ள இரு பிரமுகர்களுக்கு கிடையே பலத்த போட்டி ஏற்படுகின்றது. நீங்கள் உங்கள் சாதாரியத்தினால் அவர்கள் இருவரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தி மிக்க பெருந்தன்மையுடன் நீங்களே அக் கூட்டத்திற்குத்

தலைமை தாங்க முன்வருவீர்களா?

[10] கடந்த சில வருடங்களாக உங்களைக் கண்டபடி ஏசிப் பேசித் திட்டி வந்த ஒருவர் உங்கள் எதிரே நடந்து வருகின்றார். அவரை நீங்கள் கைகூப்பி வணங்கி நலம் விசாரித்து அன்பாகப் பேசுவீர்களா?

விடை:

பத்துக் கேள்விகளுக்கும் 'இல்லை' என்று பதிலளித்திருந்தால், பாவம் எண்ணப்போல் சாதாரணமானவர் நீங்கள். பாதிக்கு 'இல்லை' என்றும் மீதிக்கு 'ஆம்' என்றும் பதிலளித்திருந்தால் நீங்கள் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை என்று அர்த்தம். ஆனால் பத்துக் கேள்விகளுக்கும் 'ஆம்' என்று பதிலளித்திருந்தால், வேறென்ன நீங்கள்தான் முடிவுக்கு வந்துவிட்டீர்களே, பயமின்றிக் குதியுங்கள்- எதிர்வரும் பொதுத் தேர்தலில்!

எழுதியவர்: நான்;
மூலம்: நானேதான்.

□ □ □

கண் வைத்தியம்

விடை

அந்தக் கட்டத்தில் ஒன்றுமே இல்லை என்பதுதான் அந்த முக்கியமான உண்மை.

ஆசிரியர்: 'ஏ' என்பவனிடம் ஐம்பது ரூபாய் தானைக் கொடுத்து மாற்றி வரும்படி கூறியால் எப்படி மாற்று வான்?

மாணவன்: சரியாக (ஏ) மாற்று வான்.

ஃ ஃ ஃ

ஆசிரியை: சோமு, நீயும் உனது தம்பியும் எழுதிய 'எனது தாய்' என்ற கட்டுரை இரண்டும் ஒரேமாதிரி எழுதப்பட்டு இருக்கிறதே யார் யாரைப் பார்த்து எழுதியது?

சோமு: என்ன டீச்சர் அப்பிடிச் சொல்லுறீங்க. நாங்கள் இருவரும் ஒரே மாதிரி எழுதாமல் எப்படி எழுதமுடியும். அவன் என் தப்பிதானே!

ஃ ஃ ஃ

ஆசிரியர்: 'டேய் சோமு! நான்கு கோழிகள் சேர்ந்து தினமும் நாலு முட்டைகள் போட்டால், ஒரு கிழமைக்கு எத்தனை போடும்?'

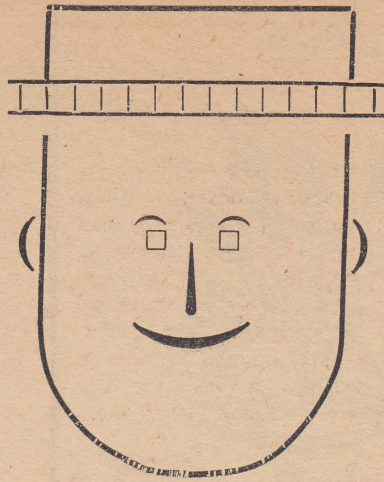
சோமு: ஏன் சார், கோழி போயா நாட்களிலும் முட்டை போடுமா?

ஃ ஃ ஃ

ஆசிரியர்: புதுமை என்ற சொல்லை வைத்து ஒரு வாக்கியம் கூறு பார்ப்போம்?

மாணவன்: நான் பேனையில் புதுமை ஊற்றி எழுதினேன்.

ஏம், ஏம். அபூபக்கர், மன்னார்.

சி. கே. சிவா.

(10)

பருத்தித்துறைக்குக் கிழக்கே சுமார் மூன்று மைல் தள்ளி, வல்லிபுரக் கோயிலுக்குப் பக்கத்திலிருந்த 'கிரவல் ரோட்'யில் நிதான வேகத்துடன் ஒரு கறுப்புக் கலர் 'கேம்பிரிட்ஜ்' போய்க் கொண்டிருந்தது.

நள்ளிரவு சுமார் இரண்டு இரண்டேகால் இருக்கலாம். ஆயினும் காரின் கெட்டைட்டைப் போடாது, மங்கிய நிலவொளியிலேயே, அதைச் சாமர்த்தியமாகச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தான் அதன் 'ட்ரைவர்'. ரோட்டு ஆங்காங்கே இடிந்து சிதைந்து கிடந்ததால், காரின் ஒலியுடன் 'கட கட'வென்ற ஒலியும் சேர்ந்து கேட்டது.

'ட்ரைவரை' விட மேலும் நான்கு பேர்கள் அதற்குள் இருந்தார்கள்.

கடற்கரைக்குச் சற்றுத் தூரத்திலேயே அந்த ரோட்டு முடிந்திருந்தது. அந்த முடிவில் நான்கு நிறுத்திவிட்டு, நான்கு

பேரும் கீழே இறங்கினார்கள். 'ட்ரைவர்' மட்டும் இறங்கவில்லை உள்ளேயே இருந்தான்.

இறங்கிய நால்வரும் பக்கத்திலிருந்த மணற்குன்று ஒன்றை நோக்கி நடந்தார்கள்.

அதன் உச்சியில் இருந்தவாறே, முன்னால் பரந்துகிடந்த அந்தக் கடலை உண்பிப்பாகக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

சிறிது தூரத்தில் அவர்களில் சற்று வயதானவன் போலத் தோன்றிய ஒருவன், 'அதோ அங்கே பாருங்கள்' என்று தன் ஆள்காட்டி விரலால் கடலின் ஓர் இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டினான். அங்கே...

மின்னல் போன்ற ஓர் ஒளிக் கீற்றுத் தெரிந்தது. ஆனால் உடனே மறைந்துவிட்டது.

சில விநாடிகளின் பின் அவ்வாறே மீண்டும் ஒருமுறை அந்த ஒளிக்கீற்றுத் தோன்றி மறைந்தது.

உடனே அவர்களிலொருவன் தன் கையிலிருந்த

'டார்ச்'சை அந்தப் பக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டு, அதன் 'கவிச்'சை மெதுவாக அழுத்தினான். ஒரே விழுடிதான் - டார்ச் சிலிருந்து ஒளிக் கதிர் கடலை நோக்கிப் பாய்ந்தது. மறுகணம் அணைத்துவிட்டான்.

சற்று நேரத்தின் பின் மீண்டும் ஒருமுறை கடலில் அந்த ஒளிக்கீற்றுத் தெரிந்தது. பதிலுக்கு அவனும் ஒருமுறை 'டார்ச்'சை அடித்துச் சமிக்கொ செய்தான்.

'சரி இன்னும் பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்களில் அவர்கள் கரை சேர்ந்துவிடுவார்கள். நாம் கரைக்குப் போவோம்' என்றவாறே குன்றிலிருந்து இறங்கினான். மற்ற மூவரும் அவனைத் தொடர்ந்து இறங்கினார்கள்.

அவர்கள் கரைக்குப் போய்ச் சேர்வதற்கும், அந்த இயந்திரப் படகுகரையை அடைவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

எல்லோரும் இயந்திரமாக இயங்கினார்கள். படகிலிருந்து ஒவ்வொரு பொருட்களாகக் கரையில் இறக்கி வைத்தார்கள். கடைசியாக ரேணுகாவையும் பத்திரமாக இறக்கினார்கள்.

பின் கரையிலிருந்த பொருட்களையெல்லாம் காரை நோக்கித் தூக்கிக்கொண்டு சென்றார்கள்.

காரின் 'டிக்கி'யிலும் மேல்கரியரிலுமாகச் சாமான்களை ஏற்றினார்கள். ரேணுகாவையும் பின் சீட்டில் ஏற்றினார்கள். அப்போது...

'ஹான்ட்ஸ் அப்' என்ற குரல் காரின் முன் பக்கத்திலி

நானும் பகிடி விட்டிட்டேன்!

- [1] நண்பா, என்[உளம் கனிந்த நல்வாழ்த்தும், நானளிக்கும் பரிசுமிதோ!
- [2] மிக்க நன்றி. ஆமா, நன்றான் ஆம்பிளையாச்சே, எனக் கேள் கேத்தல் பரிசு?
- [1] இதுவே உமக்கேத்த பரிசு! வீட்டில் பெட்காப்பி போடுவது நீர்தானே?
- [2] அது உண்மைதான். ஆனால் இரண்டு குழாய்கள் எதற்கு?
- [1] நீர்தான் இரண்டு பெண்டாட்டிக் காரணச்சே... ஆசையுடன் பின்னவருக்கு முதல் கொடுத்தால் உரிமையுடன் முன்னவள் கோரிப்பாளே. ஆதலினால், ஒருமையுடன் இருவருக்கும் கொடுப்பதற்கே அருமையுடன் இந்தமைப்பைப் பெருமையுடன் பரிசளித்தேன்!

—திக்கம். எஸ். கே. பாலா

ருந்து கேட்டது. திருக்கிட்டு முன்பக்கம் திரும்பினார்கள். அங்கே...

இடது கையில் 'டார்ச்' கூடலும், வலது கையில் றிவால்வருடலும் சிவானந்தன் நின்று கொண்டிருந்தார். அதைத் தொடர்ந்து காரின் நான்கு பக்கங்களையும் காக்கிச் சட்டை அணிந்த பொலிசார் குழந்து கொண்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவர் கையிலும் துப்பாக்கிகள் இருந்தன.

திக்கிரமை அடைந்த யாவரும் கைகளை மேலே தூக்கிக்

கொண்டு நின்றனர்.

அடுத்த சில நிமிஷங்களுக்குள் ஒவ்வொருவர் கையிலும் விலங்குகள் மாட்டப்பட்டு, ஒருவரோடொருவர் பிணைக்கப்பட்டனர்.

அப்போது வேறொரு பக்கத்திலிருந்து இன்ஸ்பெக்டர் சில்வாவும்க, கருணாகரனும் வந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

தந்தையைக் கண்ட ரேணுகா, ஓடிப்போய், அவரைக் கட்டிக் கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழுதாள். தன்னை மறந்த நிலையில் அவளைத் தன் மார்பில் தாங்கிக்

கொண்டு நின்றார் கருணாகரன். அளவு கடந்த சந்தோஷத்தில் அவளைத் தேற்றவேண்டும் என்றே- அல்லது ஏதாவது பேசவேண்டுமென்றே அவருக்குத் தோன்றவில்லை.

ஆனால் அந்த அன்புத் தந்தைக்கும், அருமை மகளுக்கும் இடையே எற்பட்ட மௌனமான பாசப் பிணைப்பு வரவரக் கூடிக்கொண்டே வந்தது.

இன்ஸ்பெக்டர் சில்வா சிவானந்தனை நோக்கி வந்தார். வாஞ்சையுடன் அவர் கையைப் பற்றிக் குலுக்கினார்.

'உம்முடைய திறமையையும், வெற்றியையும் எப்படிப் பாராட்டுவது என்றே தெரியவில்லை மிஸ்டர் சிவானந்தன். ஆனால் இந்த வெற்றியே உமக்கு நல்லதொரு எதிர்காலத்தைக் கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. 'மை ஹாட்டியஸ்ட் காங்ராஜுலேஷன்ஸ் டூயூ'.

'கொஞ்சம் பொறுங்கள் இன்ஸ்பெக்டர், இப்போது இவர்களைப் பிடித்துவிட்டோம். ரேணுகாவையும் மீட்டுவிட்டோம். ஆனால் இவர்களின் தலைவனை இனிமேத்தான் பிடிக்கவேண்டும்! அநேகமாக இன்னும் ஒரு மணி நேரத்துக்குள் அந்தத் தலைவனையும் கைது செய்துவிடுவோம். அப்போது என்னைப் பாராட்டுங்கள்- நானும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.'

'வாட்' இவர்களின் தலைவன் இதில் இல்லையா? அப்போ யார்? எங்கே இருக்கிறான்?'

'அவசரப்படாதீர்கள். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நீங்கள்

களே அவனை நேரில் சந்திக்க முடியும். உங்கள் கையாலேயே அவனுக்கு விலங்கும் போட முடியும்'

'சரி சரி இவர்களை எல்லாம் இழுத்துவாருங்கள். 'ஃபைவ், செவன், எயிட்' நீர் அந்தக் காரையும் எடுத்துக்கொண்டுவாரும்.' என்றவாறே சற்றுத் தூரத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த 'ஜீப்'பை நோக்கி நடந்தார் சில்வா. மற்றவர்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்தார்கள்.

என்ன நினைத்தாரே திடீரென்று நின்றார் சில்வா. 'ஏன் மிஸ்டர் சிவானந்தன், அந்த 'போட்' கடலில் அல்லவா நிற்கிறது. அதை என்ன செய்வது?'

'அதுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு நான் முன்னமேயே செய்துவிட்டேன் சார். அந்த 'போட்' இப்போது கடல் படையினர் வசம் இருக்கும்; அவர்களும் வெகுநேரமாக இந்தப் பகுதியைக் கண்காணித்துக்கொண்டேதான் இருந்தார்கள்.'

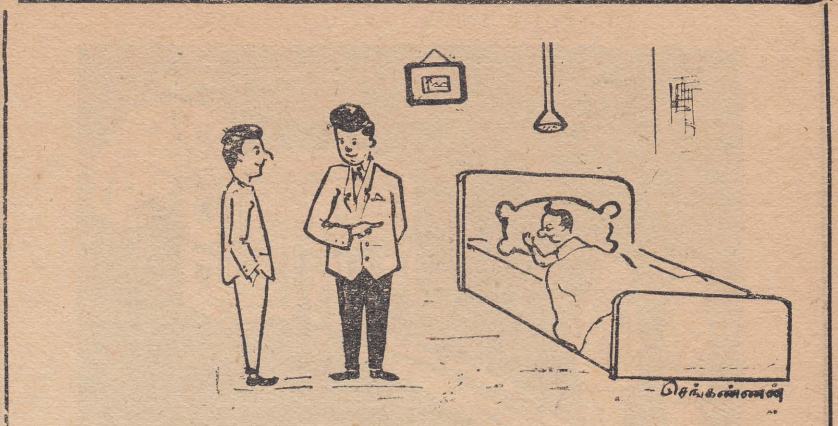
'அப்படியா... வெரி குட்' என்றவாறே ஜீப்பை நோக்கி நடந்தார் சில்வா.

ஜீப் பக்கத்தில் வந்ததும் எல்லோரும் ஏறிக்கொண்டார்கள்.

சிவானந்தன் மட்டும் தொடர்ந்து நடந்தார்.

'ஏன் மிஸ்டர் நீங்களும் ஏறிக்கொள்ளுங்களேன்' என்றார் சில்வா சிவானந்தனை நோக்கி.

'இல்லை. என்னுடைய காரும் பக்கத்தில் தான் சவுக்கந் தோப்புக்குள் நிற்கிறது. நீங்களும் வாருங்களேன் காரிலேயே போகலாம்.'

- [1] என்ன கட்டிலுக்கு மேல் சவர் பாத்...!
- [2] என் நித்திரைச் செல்வனை உசுப்பிறதிற்குத்தான் இந்த உபாயம்.

'என்ன! உம்முடைய காரா? நீர் டாக்சியில் அல்லவா வந்ததாகக் கருணாகரன் சொன்னார்.'

'அதே டக்சிதான் இப்போ எனக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. வீடிந்ததும் வேறு யாருக்காவது சொந்தமாகிவிடும். ம்.. அது பெரிய கதை- ஆறுதலாகப் பின்பு சொல்கிறேன். இப்போது நாம் அவசியமாக ஒரு இடத்துக்குப் போகவேண்டும். நீங்களும் என் கூட வந்தால் வசதியாயிருக்கும்.'

'ஆல்ரைட்' என்றவாறே இன்ஸ்பெக்டர் சில்வாவும் அவரைத் தொடர்ந்து நடந்தார்.

சவுக்கந்தோப்புக்குப் பக்கத்தில் வந்ததும் காரை விட்ட இடத்தை நோக்கிச் சென்றார் சிவானந்தன். அங்கே...!

ஓர் சிறிய வெளிச்சம் தெரிந்தது.

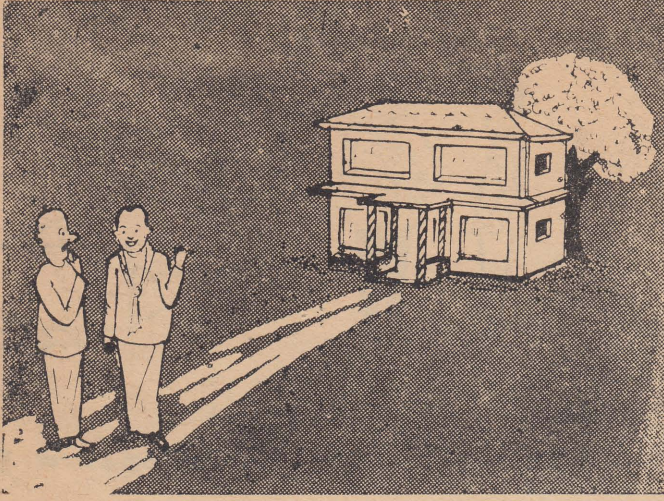
மற்றவர்களை அந்த இடத்திலேயே நிற்கும்படி சமிக்ஞை செய்துவிட்டு, அடிமேலடி

வைத்து காரை நோக்கி நடந்தார் சிவானந்தன். 'ட்ரவுஸர் பாக்கட்'டுக்குள்ளிருந்து 'றிவால் வரை'யும் எடுத்துக் கையில் பிடித்துக்கொண்டார்.

நீண்டுவளர்ந்திருந்த சவுக்க மரங்களுக்குப் பின்னால் பதுங்கிப் பதுங்கி வந்து கொண்டிருந்த அவர். இப்போது காரின் மிக அண்மையில் வந்துவிட்டார்.

காரின் முன்பக்கத்திலிருந்து தான் அந்த மெல்லிய வெளிச்சம் வந்துகொண்டிருந்தது. மெதுவாக முன்பக்கத்தை நோக்கினார். அங்கே..

வல்லைச் சந்திக்கு சற்று அப்பால் தன் டக்சியை சிவானந்தனிடம் பறிகொடுத்துவிட்டு, உணர்வீழ்ந்து நின்ற 'ட்ரைவர்' மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வர சில விநாடிகள் பிடித்தன. சிவானந்தன் டாக்சியுடன் அவன் கண்பார்வையிலிருந்து மறைந்ததும், திரும்பி வல்லைச் சந்திப்பக்கமாக வந்தான்.

- [1] என்னப்பா புதிசா ஒரு ஹோட்டல் கட்டியிருக்கிறாயே!
 [2] ஆமாப்பா... நான் அன்றாடம் ஹோட்டல் சாப்பாட்டில் பொறுக்கிய கற்களினால் கட்டிய ஹோட்டல்.
 —செங்கண்ணன்.

சந்தியில் வந்ததும் ஏதாவது வாகனங்கள் வருகிறதா என்று பார்த்தபடியே நின்றான். தூரத்தில் ஒரு லைட் தெரிந்தது. ஆவலுடன் அதைப் பார்த்தபடியே நின்றான். ஆனால் அண்மையில் வந்ததும் அது ஒரு 'பொலிஸ் ஜீப்' என்று அதன் லைட்டிலிருந்து கண்டுகொண்டான். அவசரமாகப் பக்கத்திலிருந்து பற்றைக்குள் மறைந்துவிட்டான். ஜீப் அசுர வேகத்தில் அவனைக் கடந்து சென்றது.

சிறிது நேரத்தில் அந்தப் பக்கமாகப் பழைய 'லாரி' ஒன்று வந்தது. அதை மறித்து ஏறிக்கொண்டான். லாரி பருத்தித்துறைப் பக்கமாகச் சுமாரி இருப்பது, இருபத்தைந்து மைல் வேகத்தில் 'கடகடா' தாளம் போட்டவாறு வந்துகொண்டிருந்தது.

மந்திகை 'ஹாஸ்பீட்டல்' சந்தி வந்ததும் 'லாரி'யிலிருந்து இறங்கியவன், வல்லிபுரக் கோயில் பக்கமாகப் போகும் ரோட்டில் ஓட்டமும் நடையுமாகப் பறந்தான்.

அந்த சவுக்கந் தோப்புப் பக்கம் வந்ததும், உள்ளே ஏதோ மினுமினுவது போல அவன் கண்ணில் பட்டது. தோப்புக்குள் இறங்கிச் சென்றான். அங்கே...

அவன் கார் நின்றுகொண்டிருந்தது. ஆட்கள் யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் 'சுவிச்' சாவி இல்லாமல் காரை எப்படி எடுப்பது?

அவசரமாக அதன் 'பாடென்ட்' டைத் திறந்து, கையிலிருந்த டார்ச் ஒளியை அதற்குள் பாய்ச்சினான். மறு விநாடி குனிந்து ஏதோ 'ரிப்பேர்' செய்யத்

தொடங்கினான். எப்படியும் காரை எடுத்தாகவேண்டுமே!

அப்போது...!

'ஹான்ட்ஸ் அப்' என்ற சத்தம் அருகாமையிலேயே கேட்டது. பதட்டத்துடன் நிமிர்ந்தான். எதிரே சிவானந்தன் நின்றுகொண்டிருந்தார். கையிலிருந்த 'றிவால்வரி' லேயே முன்னே போகும்படி சைகை காட்டினார் அவர்.

மறுவார்த்தை பேசாது கைகளை மேலே தூக்கியபடி முன்னே நடந்தான் அந்த அப்பாவி 'ட்ரைவர்'.

'இன்ஸ்பெக்டர், எதிர்பாராதவிதமாக நமக்கு ஒரு புதிய விருந்தாளி கிடைத்திருக்கிறார். நான் சொன்னேனே கார்-அதற்குச் சொந்தக்காரன் இவர்தான்'

'ஐஸீ... இவனையும் அவர்களோடு சேர்த்து, எல்லோரையும் கவனமாகப் பருத்தித்துறை 'பொலிஸ் ஸ்டேசனு'க்குக் கொண்டுபோங்கள். இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் நாங்கள் அங்கு வந்து சேருகிறோம்' என்றவாறே காரை நோக்கி நடந்தார் சில்வா.

மற்றவர்கள் 'ஜீப்'பிலும் அந்தக் 'கேம்பிரிட்'ஜிலும் ஏறிக் கொண்டார்கள் இரண்டும் பருத்தித்துறைப் பொலிஸ் நிலையத்தை நோக்கிப் பறந்தது.

அதைத் தொடர்ந்து சிவானந்தனும், சில்வாவும் அந்த டாக்கியில் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்.

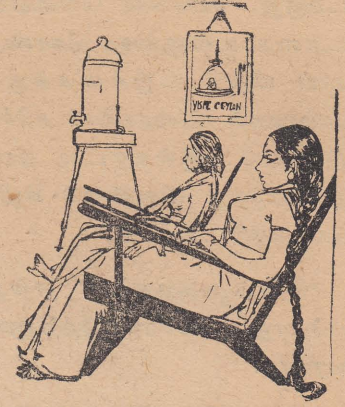
'ஆ... இன்ஸ்பெக்டர் உங்களிடம் 'றிவால்வர்' இருக்கிறதானே?'

'ஆம்' என்றவாறே பெல்ட்டைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டார் சில்வா.

'தயாராக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அது நமக்குத் தேவைப்படலாம்' என்றவாறே எதிரில் வந்த திருப்பத்தில் காரைத் திருப்பினார் சிவானந்தன்.

(தொடரும்)

ஆச்சிபயணம் பேராதிராள்

—செங்கை ஆழியான்—

(2)

நேரம் நாலரை மணி.

இரண்டு மணிசீகே பக்தி சிரத்தையோடு புறப்பட்டுவிட்ட ஆச்சிக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது.

சிவராசா இன்னமும் உடையே மாற்றவில்லை; சாறத் தோடு கட்டிலில் கிடந்து ஏதோ புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்தான்.

‘ஏன்ரா இன்னும் நேரமாக வில்லையா?’

‘அவசரப்படாதயுங்கோ மாமி! இன்னும் நேரமிருக்கு’ என்றான் ஆச்சியின் இரண்டாவது மருமகன்.

‘கதிர்காமத்திற்குப் போகிற புளுகத்திலை ஆச்சிக்கு ராத்திரி நித்திரையும் சரியாக வந்திருக்காது...’ என்றான் இரண்டாவது மகன். ‘ஆச்சி நீ மலைக்கு ஏறாதையணை. வழக்கிக் கிழுக்கி விழுந்து காலை முறித்துக்கொண்டால் பிறகு கஷ்டம்...’

வாசலில் கார் ஒன்று வந்து நின்றது. சிவராசா துடித்துப்

பதைத்து எழும்பி உடையை மாற்றினான்.

செல்வி வந்துவிட்டான்.

செல்வி ஆச்சியின் தம்பி மகன்; மருமகன். சிவராசாவிற்கு காகக் காத்திருப்பவன்.

பேராதிரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கிறான். ஆச்சியோடும் சிவராசாவோடும் கூடவே கண்டிக்குப் போகப்போகிறான். கண்டியில் செல்வியை விட்டு விட்டு அவர்கள் கதிர்காமத்திற்குப் போவார்கள்.

‘மாமி ஆயத்தமே?’ என்றான் செல்வி.

‘ஆயத்தம்தான்... தாலி கட்டவேண்டியதுதான் பாக்கி.’ என்றான் ஆச்சி. ‘கொஞ்சம் கெதியாக வெளிக்கிட்டு வரப்படாதோ?’

‘சீலை ஒன்று எடுக்கப் பெரிய கடைக்குப் போனம் மாமி, பிந்தி விட்டுது...’

‘இப்ப கோச்சி பிந்தப் போகுது...’

‘ஆச்சி பிந்தமாட்டார், நேரம் சரி’ என்றபடி பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்தான் சிவராசா.

(செல்வி அழகாகத்தான் இருந்தான்)

‘எல்லாம் சரியா... வீழ்ந்து எடுத்து வைச்சியா? சுருட்டு இருக்குதுதானே? தண்ணிப் போத்திலைக் கொண்டா பிள்ளை. இடியப்பத்தை நசியாமல் காரிலை வை... அந்த மேசையிலை எடுத்து வைச்ச தேங்காயையும், கற்பூரத்தையும் எடுத்துவா... அம்மனிட்டை போட்டுப் போவம்... இப்ப கற்பூரம் விக்கிற விலை... முந்தி ஐஞ்சு சதத்திற்கு மூன்று கட்டி... இப்ப ஒரு கட்டி பதினைஞ்சு சதம்...’

காரில் ஏறினான் ஆச்சி.

‘போய்விட்டு வாங்கோ மாமி!’ என்று விடை கொடுத்தான் இரண்டாவது மருமகன்.

‘பிள்ளை விட்டைக் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள் கண்டபடி நித்திரை கொள்ளாதையுங்கோ, ஏன்ரா, நான் வரும்வரையாவது நேரத்தோடு விட்டிற்கு வந்து படு... அவருடைய சாப்பாட்டை மேசையிலை வைச்சுவிட்டு பிள்ளை, பிழுக்கியிலை நீட்டுப் பேணியுக்கை முட்டையள் இருக்கு. ஒவ்வொன்று அவிச்சு வைச்சுவிட்டு... கவனம்! தண்ணி அள்ளுகிறது... பின் வேலியெல்லாம் விழுந்து

கிடக்குது. சயிக்கினை வெளியிலே விடாதே. உள்ளுக்கை கொண்டு போய் விடு... படுக்கைக்குப் போகுமுதல் கதிரையனைச் சரிச்சு விடுங்கோ... இல்லாட்டி நாய் ஏறிப் படுத்து விரண்டிக் கிழிச்சுப் போடும்...'

'நேரம் வருகுதனை' என்று இப்போது அவசரப்படுத்தினான் சிவராசா.

'சும்மா இருங்கோ?' என்று அவனை மெதுவாகச் சுரண்டினான் செல்வி.

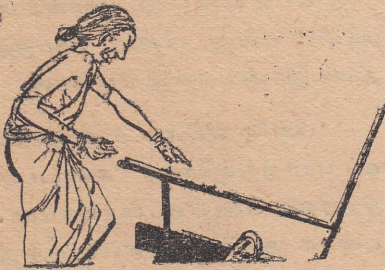
மதிலில் இருந்த பல்லி ஒன்று நேரம் தெரியாது 'கிரீச்சிட்டு' வைத்தது. ஆச்சிக்குத் 'திக்'கென்றது.

'என்னத்திற்குப் பல்லி சொல்லுதோ... கொஞ்சம் இருந்து போவமடா' என்றான்.

'பல்லி சொல்கிறது நெய் லுக்குக் கேட்காது ஆச்சி, அது வந்திடும்.'

கார் புறப்பட்டது.

'முருகா...' என்றான் ஆச்சி.

(உங்கை பார் மூட்டை ஒன்று)

(3)

ஆச்சி அன்றுதான் முதன் முதல் நெயிலவே ஸ்டேசனுக்கு வருகின்றான். முதல் அனுபவம்.

'யாழ்ப்பாணம் ஸ்டேசன் இதுவே?' என்று ஆச்சி கேட்டாள்.

'இல்லை மாமி, இது கோண்டாவில்... யாழ்ப்பாண ஸ்டேசன் இதிலும் பெரிசு...'

ஆச்சி ஸ்டேசனை ஒரு தடவை கண்ணோட்டம் விட்டாள்.

'இதுக்குள்ளே எப்படியடா கோச்சி வந்து நிற்கும்?'

'இதுக்குள்ளே வந்து நிற்காதனை ஆச்சி! அப்படிப் பக்கத்திலே நிற்கும்.'

'இப்படிக் கதிரையிலே இருங்கோ மாமி!' என்றான் செல்வி.

சிவராசா பெட்டிகளை எல்லாம் கதிரைக்குப் பக்கத்திலே கொண்டு வந்து வைத்தான்.

'டேய், தண்ணிப் போத்தில் எங்கை...? சிவராசாவிற்கு அப்போதுதான் காருக்குள் தண்ணீர்ப் போத்திலே விட்டுவிட்டது நினைவு வந்தது. கார் போய் வெகு நேரமாகிவிட்டது.

'காருக்குள்ளே விட்டிட்டன் ஆச்சி! நெயினிலே தண்ணீர் எடுக்கலாந்தானே?'

'விட்டிட்டியோ?' என்று விளித்த ஆச்சி. 'உங்களுக்கு நல்ல கவனந்தான்... கதிர் காமத்தான்ரை தீர்த்தம் கொண்டு வருவதற்காக நான் போத்திலைக்

கொண்டு வந்தனன். நீ விட்டிட்டு வந்து நிக்கிராய். இனி என்னதுக்கை கொண்டு வாறது. அதுதான் வெளிக்கிடக்கை பல்லி சொன்னது. இந்தக் காலத்துப் பிள்ளையாளுக்கு எதிலைதான் சவனம். வாறது போறது எதுவுந்தெரியாது' என்று படபடத்தான்.

'சத்தம் போடாதே ஆச்சி, எல்லோரும் இங்கை பாக்கினம். உனக்குப் போத்தல் நான் வாங்கித் தாறன்.'

'காசு கொடுத்து வங்கத்தான் உங்களுக்குத் தெரியும்; என்னாத்துக்கும் காசுதாலை!- மாமிடிக்கிறது... குளரிடிக்கிறதுக்குக் கூட காசு கொடுத்துத்தானே செய்யுதுகள். அந்தக் காலத்திலே எங்கடை ஆச்சி இடியப்பம் அவீச்சு வித்தவ. ஒவ்வொரு நாளும் நாலு நாலு கொத்து அரிசி நான் இடிச்சுக் கொடுத்தனன். இப்ப என்னடா எண்டாக் இரண்டு உலக்கை போட்டதும் களைப்பு... தலையிடி... வயிற்றுக்குத்து... கோதாரி வருத்தம் எல்லாம் வந்திடும்...'

ஸ்டேசனிலிருந்த எல்லாரும் தங்களைப் பார்ப்பதைக் காண, செல்விக்கும் சிவராசாவிற்கும் வெட்கமாக இருந்தது. 'ஆச்சிக்குப் பேச்சுக் கொடுக்காதேங்கோ என்று கண்ணலை சிவராசாவிற்குச் சாடை காட்டினான்.

சிரித்திரு

'அவனோடு ஓடியவன்' என்ற ஆங்கிலப் படத் தயாரிப்பாளருக்கு அவர் விட்டில் காத்திருந்த செய்தி, அவர் மகன் படடைரக்டரோடு ஓடிவிட்டான் என்பது.

பாக்கிரைக் கதை

சுதந்திரம்

தூணில் சங்கிலிகொண்டு கட்டப்பட்டுக் கிடந்த நாயை மேலே தொங்கிய கூட்டில் அடைபட்டுக் கிடந்த கிளி பார்த்து 'அண்ணா நமக்கு ஏந்தக் காலத்திலுமே சுதந்திரம் கிடைக்காதா?' என்று ஏக்கத்தோடு கேட்டது.

நாய் படு எரிச்சலோடு கிளியைப் பார்த்து 'தம்பி இந்த வீட்டு எஜமான் போடும் தீனை இதுநாள் வரை சாப்பிட்டுக் கொண்டானே நாம் சீவிக்கிறோம். இந்த அடிமைச் சாப்பாட்டை ஏற்பதை விட உண்ணாமலே இருந்து நம் உயிரை விடுவது மேலென்று ஒரு தடவையாவது நாம் எண்ணினோமா?' என்று கேட்டது.

கிளி ஒன்றும் பேசவில்லை.

நம் எஜமான் நாளைக்கு வைக்கப்போகும் அடிமைச் சாப்பாட்டையும் நாம் சாப்பிடத்தானே போகிறோம்.' என்று நாய் சொன்னது.

கிளி 'உண்மைதான்' என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு நீண்ட பெருமூச்சை விட்டது.

நாய் சொன்னது: - 'அப்புறம் நமக்கென்ன சுதந்திரம்?'

தீபம்

நகரின் மத்தியில் முச்சந்தி ஒன்றில் நின்ற மின்விளக்குக் கம்பத்தில் அன்றிரவு தங்குவதற்கு வந்து சேர்ந்த காக்கை, ஒளியை அள்ளி வீசி வருவோர் போவோருக்கெல்லாம் வழிகாட்டி நின்ற அம் மின் விளக்குக் கம்பத்தைப் பார்த்து, 'நாசிகளெல்லாம் சில வேளைகளில் வாழ்க்கையில் சுஷ்டம் வந்துவிட்டால் திரட்டுத் தொழிலில் கூட இறங்கி விடுவோம்... நீயோ நடுத்தெருவுக்கு வந்து வாழும் தீனை ஏற்பட்டும் உன்னை மறந்து பிறருக்கல்லவா தொண்டாற்றிக்கொண்டிருக்கிறாய்?' என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டது.

அதற்கு மின்விளக்குக் கம்பம், 'நமக்குத் துன்பம் வந்துவிட்டது என்பதற்காக அடுத்தவர்க்குத் துன்பம் தந்து நம் வாழ்வைச் சரிசெய்துகொள்வதா? அது கூடாது!' என்று காக்கைக்கு உபதேசம் செய்தது.

பின்பு அது ரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொன்னது: - 'நடுத்தெருவில் வாழும்போதும் அடுத்தவரைக் கவனி.'

—காசி ஆனந்தன்

ஆச்சிக்குப் பக்கத்தில் இருந்த ஒரேயொரு கதிரையில் செல்வி அமர்ந்தான். செல்விக்குப் பக்கத்தில் இருக்கச் சிவராசாவிற்கு ஆசைதான் என்ன செய்வது? வேறு கதிரை பக்கத்தில் இல்லை. எனவே, சற்று விலகிப் போட்டிருந்த கதிரையில் போய் 'சிவனே' என்று அமர்ந்துகொண்டான்.

அவன் கண்கள் செல்வியின் பக்கமே அடிக்கடி திரும்பித் திரும்பி மொய்த்தன.

செல்வி அழகாகத்தான் இருந்தான். மெல்லிய அவள் உடலை மேக வண்ணத்தில் ஒரு சேலை தழுவி இருந்தது. அவளது நீளமான கூந்தல் நிலத்தினை முத்தமிட்டபடி மடிந்து கிடந்தது. தனது பெரிய விழிகளை மலர்ந்தி அவனை அவள் பார்த்தாள்.

'இங்கே வா செல்வி...த் என்று ஜாடை காட்டி அழைத்தான் சிவராசா.

'ஆச்சி...' என்று கண் காட்டினாள் குஞ்சு. அவ்னுக்குப் பெரும் ஏமாற்றமாக இருந்தது. திரும்பவும் 'இங்கே வா' என அழைத்தான்.

(இரண்டு உலக்கை போட்டதும் தலையிடி, வயிற்றுக் குத்து...

நீங்களும் பகிடி விடலாம்

மேலுள்ள படத்திற்கு ஏற்ப திறம் பகிடி எழுதுவோருக்கு சிரித்திரன் ஆறு மாதம் இலாமக அனுப்பிவைக்கப்படும்.

'ஆச்சிக்குச் சொல்லவோ?' என்று தன்னை அறியாமல் சற்று உரக்கவே கேட்டுவிட்டான்.

'என்ன, பிள்ளை?'

சிவராசா நல்ல பிள்ளையாக முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான்.

'ஒன்றுமில்லை மாமி! நேர மாச்சு, மெயிலைக் காணவில்லையே என்று கேட்டான்.'

நேரம் சிறிது கழிந்தது.

'சிவராசா எனக்கு டிக்கட் எடுத்தியோ?' என்று ஏதோ நினைவு வந்தவள் போல ஆச்சி கேட்டாள்.

சிரித்திரன் சந்தா விண்ணப்பப் பத்திரம்

பெயர்: -----

விலாசம்: -----

1 வருட சந்தாப் பணமாக ரூபா 6/-

6 மாதச் சந்தாப் பணமாக ரூபா 3/-

இத்துடன் அனுப்புகிறேன்! ஏற்றுக்கொண்டு ----- மாதம் தொடக்கம் சிரித்திரன் அனுப்பிவைக்கவும்.

திகதி

கையொப்பம்

(பணத்தைப் போஸ்டல் ஓடராக, மனேஜர் சிரித்திரன் 101/4 சென். பெனடிக்ஸ் வீதி, கொட்டாஞ்சேனை என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கவும்.)

சிவராசாவிற்கு எரிச்சலாக வந்தது.

'எல்லாம் எடுத்தாச்சு...'

'கோபம் வந்தால் மூஞ்சியைப் பார்க்க நல்லாயிருக்கு' என்று சொல்லி.

யாழ்ப்பாணப் பக்கம் இருந்து குட்ஸ் வண்டி ஒன்று வந்து கோண்டாவில் ஸ்ரேசனில் நின்றது. ஆச்சி 'விர'ரென எழுந்தாள்.

'வாங்கோ... கோச்சி வந்திட்டுது...'

'இதில்லை மாமி! இது காங்கேசன்துறைக்குப் போகுது... இனித்தான் மெயில் வரும்...'

ஆச்சிக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. திரும்பவும் கதிரையில் இருக்கப் போனவள் சிறிது தயங்கி நின்றாள்:

'அறுவாண்கள்... இந்தக் கதிரையனை கழுவித் துடைத்துக் கிடைத்து வைத்தால் என்ன? ஊத்தை மண்டிப்போய்க் கிடக்கு... உங்கை பார் மூட்டை ஒன்று ஓடுது...'

'றெயில்வேக் கதிரையன் எல்லாம் உப்பிடித்தான் ஆச்சி' என்ற படி சிவராசா எழுந்து வந்தான்: செல்வி அவனைப் பார்த்தான். அவன் எங்கோ திரும்பிப் பார்த்தான்.

'கோபமா' என்று கேட்டாள் குஞ்சு.

'உன்மீது எனக்கேன் பிள்ளை கோபம்!' என்றுள் ஆச்சி. மெயில் வருவதைத் தெரிவிக்கும் மணி அடிக்கப்பட்டது. மணிச் சத்தம் கேட்டதும் 'முருகா' என்று கரங்கூவித்தான் ஆச்சி.

'ஸ்டேசனிலை கோயிலும் இருக்கும்போல...' என்றுள் ஆச்சி.

(தொடரும்)

சொல்லுங்கள் கேட்கீறும்

கார்த்திகைச் சிரித்திரனைப் பற்றி பதுளை சந்திரன்

முன்முறுவல்: சிரித்திரனைப் படித்தபின்னும்... ஏன்? பார்க்கும் ஒவ்வொரு முறையும் முறுவலைக் கொடுத்தது. ஆகவே அது முன் முறுவல் மட்டுமல்ல- நித்திய முறுவலுமாகும்.

சொல்லுங்கள் கேட்கீறும்: புது விதமான கடிதங்களைக் காண முடியவில்லையே! சொன்னதையே சொல்வதும்... கேட்டதையே கேட்பதும்... போரடிக்கிறது!

மகுடி: பக்கங்கள் குறைந்திருந்தாலும் பக்குவம் குறையவில்லை. பவே!

மாத்திரைக்கதை: இதயத்தின் ஆழத்திலே இருந்து எழும் எந்த எழுத்தும் சோடை போய்விடாதே... அதற்கு மாத்திரைக் சதை மட்டுமென்ன விதி விலக்கா!

ஆச்சி பயணம் பேசுறான்: போகட்டுமே... போய் முடிந்தபின் பார்ப்போம்.

பள்ளிப் பகிடி: ஒன்றுதானா... போதாது சார் போதாது!

பேரே நண்பர்கள்: அப்பாடா... அல்லிராணியின் ஆட்சியா நடக்கிறது? ஒரே பெண்கள் கூட்டம். ஆண்களுக்குச் சம அந்தஸ்து கேட்டு நாங்கள் போராடத்தான் வேண்டுமா? வாரங்கள் சார்... சமரச பேச்சுவார்த்தை நடத்துவோம்.

நெருப்பில் ஒரு செந்தாமரை: ஏகாந்தத்தின் விளிம்பிலே- எண்ணற்ற உணர்ச்சி கோவைகளின் மத்தியிலே-உள்ளத்தை மிஞ்சிய-உணர்வுகளை விஞ்சிய ஒரு துல்லிய படைப்பு... மெல்லிய கீதம்... அப்பால்... அப்பால்... எதற்கோ, ஏனோ... அப்பால்... மிக மிக அப்பால்...

நிராசை: நிராசையேதான்; படித்தபின்:

காகித ஓடம் கடல்லைமீது: 'ஆகா' என்று பாராட்ட அங்கு ஒன்று மில்லாவிட்டாலும் கூட சீச்சி என்று அசட்டை செய்துவிட முடியாது.

நான் செய்த குறும்பு: இனிமேலாவது குறும்பு செய்பவர்கள் தரமான குறும்புகளைச் செய்யட்டும்.

நான் செய்த குறும்பு

கொழுப்பிலுள்ள பிரபல சைவ ஹோட்டல் ஒன்றிற்குச் சாப்பிடச் சென்றிருந்தேன்

சாப்பாடு பரிமாறப்பட்டது. தோசை மிசவும் அளவில் சிறிதாயிருந்தது. வடையும் அப்படியே. ஹோட்டல் முதலாளியைப் பார்த்துக் கிண்டல் செய்தேன் நான்.

என்ன முதலாளி உங்க தோசை?

சுவாரஸ்யமாகப் பேசுவதில் வல்ல முதலாளி அது 'மினி'த் தோசை என்று கூறிச் சமாளித்தார்.

நான்:- அப்ப 'வடை'யும்..

முதலாளி: ஓ அத வா.. அதுவும் 'மினி' வடைதான்.

நான்:- ஓ இப்ப எல்லாம் மினி மயமோ?

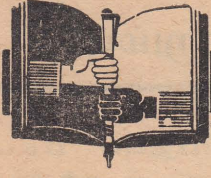
என்றபடியே சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு, பிஸ்கை வாங்கிக்கொண்டு பணம் செலுத்த வந்தேன். 80 சதம் பில் தரப்பட்டது. எட்டு இரண்டு சதங்களை விசிவிட்டு வெளியே வந்தேன்.

முதலாளி: (மணியை அடித்துக் கூப்பிட்டு) நல்ல ஆளாயா நீர். 80சத பில்லுக்கு 8 இரண்டு சதத்தை விசிவிட்டு நடப்பாகப் போகிறீர்!

நான்:- முதலாளி... அது இரண்டு சதங்களல்ல. என் 'மினி' பத்துச் சதங்கள். இப்போது கணக்கைப் பாரும்.

என்று கூறி விரைந்தேன்.

—சி. வேலாயுதம், வரணி வடக்கு.

புணர்ச்சிகள்

[தமிழகத்தைத் தமது தாயகமாகக்கொண்ட அன்பர் மூவர் எமக்கனுப்பிய கடிதம்]

முக நக நட்பு நட்பன்று

நெஞ்சத்து

அக நக நட்பு நட்பு.

அன்பும், அறிவும், ஆற்றலும், பண்பும், பரிவும், பாசமும், பற்றும் ஏனைய இவற்றின் கண் தேர்ச்சி பெற்ற, தேனமுது ஊறும் செந்தமிழ் சிரித்திரன் தலைவர் பெருமகனுக்கு,

'தமிழ்' ஆசை பெருக்கெடுத்து ஓடும் தென்னவ மண்ணில், வங்கத்தின் சீதளப் பூங்காற்று எங்களுடைய இளமணங்களில் ஊடுருவ, தமிழகப் பெருநகரின் ஒரு கோடியின் கண் இன்பம் துய்த்துக்கொண்டிருக்கும் தமிழர்களாகிய இரவிச்சந்திரன், சுந்தரம், பாலுச்சாமி என்ற சிறியோர்கள் எழுதும் ஓர் அன்பு முடங்கல்.

நாங்கள் தமிழகத்திலே, கோவை மாவட்டத்திலே உள்ள காஞ்சிக்கோவில் என்ற ஊரின் கண் உள்ளோம். முதலிருவரைப் பாருங்கள். ஈரோடு வட்டத்திலே புகுமுக வகுப்புப் பயிலுகின்றோம். பாலுசாமி பி ஏ முதல் ஆண்டு படிக்கின்றான். வயது விபரங்கள்- 17, 17, 19. நிற்க.

நாங்கள் மூவரும் தென்னவர்கள். நாங்கள் ஆழிசூழ் இலங்கைத் தீவிலே வாழும் உங்கள்

உதவியை எதிர் நோக்குகின்றோம். நாங்கள் இலங்கை மக்களின் குண, இயல்புகளைக் கண்டோம். அவர்கள் மேல் ஆறுக்காதல் கொண்டுள்ளோம். நீங்கள் எங்கள் பெயர்களை உங்களது அமுதாறும் சிரித்திரன் பத்திரிகையிலே வெளியிட்டு, எங்களுக்கு சில பேரை இள நண்பர்களையோ அல்லது சகோதர, சகோதரி களையோ இணைத்து வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம். எங்களுடைய ஊரின் கண் நிறைய பேரை நண்பர்கள் உள்ளனர். எங்களுடைய ஆவலை பூர்த்திசெய்யுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஐயா,

அன்புக் கடல் சூழ்ந்த இலங்கைத் தீவின் மக்களின் அன்பை நாங்கள் நாடுகின்றோம். அதற்கு உற்ற துணைவராய் இருப்பீர்களென எண்ணி, இக் கடிதத்தை அனுப்புகின்றோம்.

வங்கத்தின் பூங்காற்று எங்களுது மேனியில் இப்போது தவ முகின்றது. அத் தென்றல் உங்கள் மேனியின் கண் அளவளாவும் போது இம்முடங்கலைப் பெற்றிருப்பீர்கள்.

இதைச் செய்யின், உங்களுக்கு நாங்கள் என்றும் நன்றிக்கடன் பெற்றிருப்போம்.

இப்படிக்கு

இரா. இரவிச்சந்திரன்,
நா. சுந்தரம்,
வீ பாலுச்சாமி.

+

26

இரா. இரவிச்சந்திரன், புகுமுக வகுப்பு எண்:15, சிக்கைய நாயக்கர் கல்லூரி, ஈரோடு, கோவை மாவட்டம், தமிழகம்.

நா. சுந்தரம், புகுமுக வகுப்பு எண்:15, சிக்கைய நாயக்கர் கல்லூரி, ஈரோடு, கோவை மாவட்டம், தமிழகம்.

வீ. பாலுச்சாமி, பி. ஏ முதலாண்டு, சிக்கைய நாயக்கர் கல்லூரி, ஈரோடு, கோவை மாவட்டம், தமிழகம்.

எம். ஜே. டீன், 51/12 சுவர்னா வீதி, வெள்ளவத்தை. [புகைப்படம் பிடித்தல், தூரப் பிரயாணம்.]

செல்வி. க. பரமேஸ்வரி, மே/பா: கிருஷ்ணபிள்ளை, கோளாவில், அக்கரைப்பற்று. [கட்டுரை எழுதல், முத்திரை சேகரித்தல், சந்திதம், ரேடியோ கேட்டல்]

செல்வி. சரோஜா வேதநாயகம், 52/11, சிந்துப்பிட்டிய, கம்பளை.

[படம் சேகரித்தல், வாடுலி கேட்டல், புத்தகம் வாசித்தல்]

ஜே. சாவிதீன், சந்திக்கடை, மதவாக்குளம், சிலா/ஆண்டிகம [படித்தல், பத்திரிகை வாசித்தல், வாடுலி கேட்டல், விளையாட்டு]

இ. அபுல் கலாம், மே/பா முஸ்லிம் விவாகப் பதிவுகாரர், மதவாக்குளம், சிலா/ஆண்டிகம.

[படித்தல், முத்திரைகள் சேகரித்தல், வாடுலி கேட்டல்]

உ. அப்தல் ஹமீது, சந்திக்கடை, மதவாக்குளம், சிலா/ஆண்டிகம.

[படித்தல், வாடுலி கேட்டல், விளையாட்டு]

இ. யூசுபு, சந்திக்கடை, மதவாக்குளம், சிலா/ஆண்டிகம. [பத்திரிகை படித்தல், வாடுலி கேட்டல்]

சே. முஹம்மது, சந்திக்கடை, மதவாக்குளம், சிலா/ஆண்டிகம.

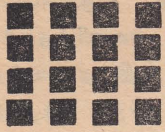
[கதை படித்தல், விளையாட்டல்]

மகேந்திரன் சேவியர், 66/1, மேவில் ரோட், கொட்டாஞ்சேனை:

[கதை படித்தல், சமூக சேவை, அறிஞர்களின் கருத்துகளைச் சேகரித்தல்]

ஒய்யப்பங் கங்காணியார் இஸ் த “பிரின்ஸ் ஒப் பேல்ஸ்”

குறிஞ்சிதாசன்

தெருத்தெருவா... ரோட்டு ரோட்டா டவுனு பக்கத்துல எல்லாம் குமிச்சிக்கினு பொடவைகள வச்சிக்கினு இருக்காக ளேன்னு கிட்டபோயி பாத் தா... ரெண்டு ருவாய்க்கும், மூனு ருவாய்க்கும் பூல்லோங்ஸ்சு, ஜிகஜிகுன்னு கோட்டு கேக்க வேனாய்யா... ஒரே ஜோரு தாய்யா. பேல்லோங்ஸ்சு, பேல் கோட்டு, பேல் மப்புலர் அதோட இந்த கொமரி குட்டிக பொடவாகளே... அட ஆமாய்யா நடக்கக்கூட ஏலாமே இருக்கிக் கிட்டு... அதேதான்... ‘மினிஸ் கேட்டு’ அதுகோட பேல்ல வந் திருக்கையா.

அமெரிக்காவுல இருக்கிற ஆமுஸ்ரோங்கு, கெனடி மவரா சன் இவுகளளாம் உடுத்துன எம் மாண்டு சைசுலோங்ஸ்சுகள எல் லாம் போட்டு விக் கிரானு கையா. அத வாங்கிகினு போயி ‘ஓல்ட்டுரு’ பண்ணி புட்டு

உடுத்தா... சும்மா ‘ஜே மிஸ் பொண்டு’ கணக்காயில்ல இருக்கு.

எல்லா பயலுவலும் வாங்கக் கொல நாணு மட்டும் எப்புடி ஐயா சும்மா இருக்குறது? கங்காணியா இல்ல கொக்கா?ன்னு நெனச்சிக்கினு நாணு போயி ஒரு ‘பேல் வேட்டி’ கேட்டேய்யா. அவனுகள் லாய்யா இக்கிக்கீ... இக்கிக்கீ...ன்னு ஈச்சி புட்டானு கையா. பொறகுதா நெனவு வந் திச்சு ஆமுஸ்ரோங்கு எந்த காலத் துல ஐயா வேட்டி உடுத்துகை! அதுக்கு நாங்க தாய்யா நாலு மொல வேட்டிய கட்டிக்கினு ரோட்டுல ‘எயார்கண்டிசன’ நடக்குறது. கடசில ஒரு கோட்டு தாய்யா வாங்குனே, சும்மா சொல்ல கூடாதைய... லேட்டசு மாதல் கோட்டுதாய்யா.

வெயில் கொழுத்தோ கொழுத்தானு கொழுத்துன

லுய்யா நாணு அங்கனயே வச்சி கோட்ட போட்டுகினு சும்மா ‘எங்க ஊர் ராஜா’ கணக்கா நடந்தேய்யா. வேர்வன்னு கொட்டோ கொட்டுன்னு கொட்டிச்சி. இருந்தாலு நானுய்யா கோட்ட கழுட்டுவே? சும்மா இல்லையா... நாலு ருவா குடுத்து வாங்குன கோட்ட ஸ்ட யிலா போட்டுகினு போவாமே கோணி சாக்கு கணக்கா கழுக் கட்டுலயா வச்சிகினு போவாக?

கொஞ்ச தூர போனேய்யா, வந்துட்டானாகளே கில்லாடி பய லுவ கொஞ்சம்... ஆமாய்யா பீட்டில்சோ, கீட்டில்சோன்னு சொல்லிகினு குட்டிக கணக்கா முடிய வளத்துகினு எனக்கிட்ட வந்து அந்த பயலுவ இன்னு செஞ்சானாக தெரியுமாய்யா? இழிக்கிறுனு கையா! பாத் தா அதுல ஒரு திருவாத்தான் இன்னு சொன்னு தெரியுமாய்யா?

‘பிரின்ஸ் ஒப் பேல்ஸ்’

அப்புடனாய்யா! அவனுக்குத் தான் இங்கிலிசு தெரியுமுனு இசுக்கு... புசுக்கன்னு சொல்லிப் புட்டு இழிக்கிறுனு கையா. என்ட பேல் கோட்டதான் கிண்டல் பண்ணுரானாகன்னு தெரிஞ்சி கிட்டேன். அவனுகளை பாத் தா அவனுகளும் பேல் தாய்யா போட்டுகினு நிக்கிறுனாக. பேல் போட்டுகினே பேல் போட்ட வன கிண்டல் பண்ணுரதுல அவ னுக்கு ஒரு குஷி!

போங்கடா திருவாத்தான் களா...! நீங்கனும் தாண்டா பிரின்ஸ் ஒப் பேல்ஸ்’ அப் புடன்னு சொல்லிப்புட்டு திரும்பி பாக்காமே வந்துட்டேய்யா...!

பழம் நீ அப்பா!

சென்று குருக்கள் வீட்டை அடைந்தான்.

குருக்கள் பகல் உணவிற்கு ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்தார். கந்தனைக் கண்டதும் சந்தோஷத்துடன் வாழைக் குலையைப் பெற்றுக்கொண்டு சருகுகளைப் பிரித்து நன்றாகக் கவனித்தார். ஒரு கடிதத்தை எழுதி தனவந்தரிடம் கொடுக்குமாறு கந்தனிடம் கொடுத்தனுப்பிவிட்டு கனிவகைகளுடன் மதிய உணவை வயிரூர உண்டு மகிழ்ந்தார் பிரதம குருக்கள்.

படிப்பறிவில்லாத கந்தன் கடிதத்தை அப்படியே கொண்டு வந்து தனவந்தரிடம் கொடுத்தான். தனவந்தர் பிரித்துப் படித்தார்.

‘முருகனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனுப்பியிருந்த வாழைக் குலையைப் பெற்றுக் கொண்டேன். அதில் ஆறு பழங்களைக் காணவில்லை.

—குருக்கள்.’

தனவந்தருக்கு விசயம் விளங்கிவிட்டது.

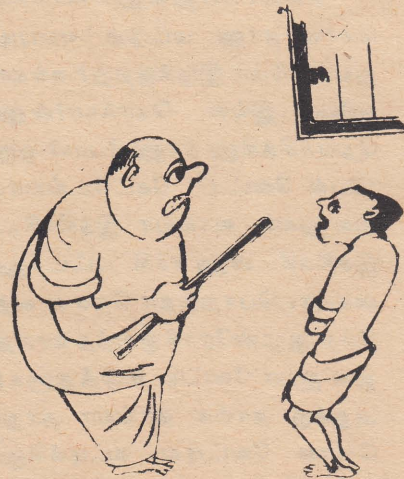
‘அட பாவி! முருகனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனுப்பியதை எச்சில் பண்ணிவிட்டாயே. என் வாழைத் தோட்டத்தையே உருப்படாமல் பண்ணிவிட்டாயேடா.’ என்று சொல்லித் தன்னைப் பிரம்பால் கந்தனை ஆத்திரம் தீருமட்டும் அடித்து நொறுக்கினார். வலி பொறுக்க முடியாத கந்தன் வீட்டை விட்டே ஓடிவிட்டான்.

அன்று இரவு, தனவந்தர் தூங்கிக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது திடீரென்று முருகன்

ஓர் ஊரிலே ஒரு தனவந்தர் இருந்தார். அவர் பெரும் முருகபக்தர். அவருக்கு ஏராளமான காணியூமிகள் இருந்தன. ஒருமுறை ஒரு தோட்டத்தில் வாழைக் கன்றுகள் பயிரிட்டார். அத் தோட்டத்திலிருந்து நல்ல பலனை அடையவேண்டுமென்ற அம் முருகபக்தர் அவ்வூர் முருகனுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். அதாவது அவருடைய தோட்டத்திலுள்ள வாழைகளெல்லாம் நன்றாகச் செழித்து வளர்ந்தால் அத் தோட்டத்தில் முதலாவதாக வெட்டப்படும் வாழைக் குலையை அவ்வூர் முருகன் கோவிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவதாக வேண்டிக்கொண்டார்.

தனவந்தர் வேண்டுகல் வீண் போகுமா? வாழைகளெல்லாம் செழித்து வளர்ந்து பெரும் பெரும் குலைகள் போட்டன. தனவந்தர் மகிழ்ந்தார். முருகன் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே முதலாவது குலையைத் தன் கையாலேயே வெட்டினார். வாழைச் சருகுகளால் சுற்றிக் கட்டினார். வேலையாள் கந்தனைக் கூப்பிட்டு அவ்வாழைக் குலையைச் சுமந்து கொண்டுபோய் ஊரின் எல்லையிலுள்ள முருகன்கோவில் பிரதம குருக்களிடம் தனது காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டுவருமாறு பணிந்தார்.

நல்ல உச்சி வெய்யில் குலையைச் சுமந்து சென்ற கந்தனுக்குப் பசிமேலிடுகின்றது. முருகன் பசியைத் தீர்க்கப் பழம் அனுப்பிய தனவந்தர்; கந்தன் பசியைத் தீர்க்கக் காசு கொடுத்தனுப்பவில்லை. பசியின் கொடுமையால் மிகவும் களைத்துப்போன கந்தன் மேலே நடக்க முடியாமல் ஒரு மர நிழலில் வாழைக் குலையை இறக்கி வைத்துவிட்டு அமர்ந்து விடுகிறான். வாழைச் சருகுகளினூடாக ஒரு பழம் அவன் கண்ணில் பட்டு நாவில் நீர் ஊற வைக்கின்றது. இப்பொழுது அவன் மனத்தில் ஒரு போராட்டம், பசியா?

காணிக்கையா? எது முக்கியம்? வயிறு வெற்றிபெறுகின்றது. சருகுகளைப் பிரித்து அரை டஜன் பழங்களைக் காலி பண்ணிவிட்டு மீண்டும் நன்றாகச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டே குலையைச் சுமந்து

எவ்விதம் இறந்தான் என்பதன்று கேள்வி, எவ்விதம் வாழ்ந்தான் என்பதே கேள்வி.

—டாக்டர் ஜான்சன்

இந்தப் பூமியில் நாம் ஒரே ஒரு முறைதான் பிறவியெடுக்கின்றோம்; என்றே ஒருநாள் நமக்குத் தெரியாமலே நம் மூச்சு நின்று விடுகின்றது. கடைசியில் ஒரு பிடி சாம்பல்தான் மிஞ்சுகிறது. இந்த இடைவேளைக்குள் நாம் வாழ்ந்துவிட வேண்டும். ஏனென்றால் நாம் வாழப் பிறந்தோம்.

—மார்க்ஸிம் கார்க்கி.

இரண்டு பெண்களை ஒற்றுமையாக்குவதைவிட ஐரோப்பா முழுமையையும் ஒற்றுமையாக்கலாம்.

—14ம் லூயி

நண்பன் ஒருவனைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்; இதுவரை கிடைக்கவில்லை; போட்ட ஆசனம் காலியாகவே இருக்கிறது!

—ஜான் ஸன்

ஒழுக்கம் போர்க்களம் போன்றது; அதில் வாழவேண்டுமா இல்லையென்று நம் மனத்தோடு போராட வேண்டும்.

—ரூசோ

ஒரு தேசத்தின் நாகரிகத்தை அளக்கும் கோல், அதன் மக்கள் தொகையோ, நகரங்களின் பரப்போ, செல்வத்தின் மிகுதியோ அன்று. அதில் பிறக்கும் மனிதரின் குணமேயாகும்.

—எமர்சன்.

என்னிடம் உதவி பெற்றவனுக்கு நன்றியுணர்ச்சி இல்லாவிடில் அது அவன் குற்றம். அவனுக்கு நன்றியுணர்ச்சி இருக்காது என்ற எண்ணத்தில் நான் உதவி செய்யாமல் இருந்துவிட்டால் அது என் குற்றம். நன்றியறிதலுள்ள ஒரு மனிதனைக் கண்டு பிடிக்க, ஆயிரம் நன்றிகெட்டவர்களுக்கு உதவி செய்ய நான் தயார்.

— லெனகா.

சிலர் பணத்தை வெறுப்பதாகக் கூறுவர். ஆனால் அவர்கள் வெறுப்பது பிறரிடமுள்ள பணத்தையே.

—கோல்ட்டன்

மலர்களைத் தூவுவதனால் கல்லுக்குத் தெய்வத் தன்மை வந்து விடாது.

—வி. ஸ. காண்டேகர்

செல்வமே வறுமைக்குக் காரணம். சூவியல் உயர சூழி ஆழ மாகிக்கொண்டே போகும். ஒருவனுடைய மிதமிஞ்சிய ஊண் மற்றவனுடைய பட்டினியாகும்.

—பால்ரிச்சர்ட்

தொகுப்பு: செ. பாலசுந்தரம், பதுளை.

வெற்றிவடிவேலுடன் தனவந்தருக்குக் காட்சியளித்து, 'உனது காணிக்கையைப் பெற்றுக் கொண்டேன்...' என்று மொழிந்ததும் தனவந்தர் மெய்சிலிர்த்து விறுவிறுக்க நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

'ஆனால்...' என்று தொடர்ந்த அப்பழனியாண்டி,

'ஆறு பழங்கள்தான் எனக்குக் கிடைத்தன' என்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். [குன்றக்குடி அடிகளாரின் 'சர்வோதயம்' என்ற பேச்சிலிருந்து. கேட்டு எழுதியவர் 'ஃ']

+

மாப்பிளைக்கு

ஒரு வார்த்தை!

[புதிதாகத் திருமணம் செய்த ஒரு வாலிபனுக்கு ராஜாஜி எழுதிய கடிதம்]

வாலிபனே,

ஓர் இளம் பெண் உனக்கு மனைவியாக வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறாள் அல்லவா? அதைப் பற்றி நீ எப்போதாவது ஆழ்ந்து சிந்தித்ததண்டா? சிறு வயதில் ஒரு பெண் தன் தாய் தகப்பனை விட்டுவிட்டுப் புதிய ஒரு குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு தைரியமாக வருகிறாள்? அவள் எதை நம்பி இவ்வளவு தைரியமும் சந்தோசமும் கொண்டிருக்கிறாள்? மணம் புரிந்த ஒவ்வொரு வாலிபனும் இதைப்பற்றி யோசித்து வியப்புறவேண்டும். இதைப் போன்ற தைரியத்தையும், திட புத்தியையும் ஆண்களில் யாராவது காட்டியிருக்கிறார்களா? காட்ட முடியுமா? மனைவியின் இந்த ஆத்ம சக்தியையும் தைரியத்தையும் கண்டுவிட்டால் அவள்பால் தான் செய்யவேண்டிய கடமையை ஒவ்வொரு வாலிபனும்

உணர்வே செய்வான். தன் இன் பத்திற்காக அடைந்த ஒரு கருவியாக அவனை நினைக்கமாட்டான். தனக்குக் கிடைத்த அரிய பெரிய நட்புச் செல்வம் என்று அறிந்து நடந்துகொள்வான். தன்னை நேசிக்கும் ஆடவனுள் ஒரு சினேகிதனிடம் நடந்துகொள்வது போலவே நடந்துகொள்வான். தான் இட்டது சட்டம் என்று நினைக்கமாட்டான். தான் எஜமான், அவன் ஊழியம் செய்ய வந்தவன் என்று எண்ணமாட்டான்.

—ராஜாஜி

பேரை நண்பர் விண்ணப்பப் பத்திரம்

பெயர்: -----

முகவரி: -----

வயது: -----

பொழுதுபோக்குகள்: -----

தயவு செய்து பேரை நண்பர்கள் பகுதியில் எனது பெயரையும் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திகதி

கையொப்பம்

மில்க்வைட் நீலசோப்

யாழ்ப்பாணம்
மன்னார்
கிரகோணமலை
மட்டக்களப்பு
கொழும்பு
கரந்தை
காவி
மாத்தறை

MILK WHITE SOAP
V.M.K.

41 வருடகாலமாக இலங்கை மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்று அதிக கிராக்கியுடன் விற்பனையாகிறது.

அம்பாந்தோட்டை

தரமான கதைகளுக்கு
சுவையான நாவல்களுக்கு
கருத்து செறிந்த கட்டுரைகளுக்கு
கல்கி படியுங்கள்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ், 226 ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

காரியாலயம்: 84 லோறிஸ் ரோட், கொழும்பு-4

வெளிவந்துவிட்டது!

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் புதிய பரிசோதனை!
நவீன வடிவம்! துணிகரமான முயற்சி!

பிரபல எழுத்தாளர்

எஸ். அகஸ்தியர்

எழுதிய

“நீ”

என்னும் உணர்வுற்றுருவகச் சித்திரங்கள்
கொண்ட தொகுப்பு நூல்.

விலை ரூ. 1/75

பாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புத்தகமாலைகளில்
லும் கிடைக்கும்.

முகவரி:

எஸ். அகஸ்தியர்,

‘அன்னை இல்லம்’
கேரமலை.

170 கொழும்பு வீதி,
கண்டி.

நகை செய்பவர்களும்
அடகு பிடிப்பவர்களும்

சக்தி ஜுவலர்ஸ்

84, வேன் ரோயன் தெரு, கொழும்பு
போன்: 34298

பொம்மை

கலையுலகின்
பெருமைப்
பெட்டகம்

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜண்டுகள் தேவை...

சோல் ஏஜண்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்

226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அம்புலம்மா

சிறுவர் சிறுமியர்
விரும்பிப் படிக்கும்
மாதப் பத்திரிகை

இலங்கை முழுவதும்
சப் ஏஜண்டுகள் தேவை.

சோல் ஏஜண்ட்

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்

226, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தங்க நகைகளும், தரம் மிகுந்த புடவைத்
தினிசுகளும் வாங்க விஜயம் செய்யுங்கள்

சிங்காரம்ஸ் - டைமா நகைமாளிகை

47, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

டெலிபோன்: 20875

பீடி புகைப்போருக்கு ஓர் அரிய வாய்ப்பு!

யானை பீடி ஸ்பெஷல்

குணம் மணம் நிறைந்தது
ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே.

இலங்கையில் தரம் குறையாமல் தயாரிக்கப்
படுவதும், தனக்கென ஒரு தனிமீடத்தை
வகுத்துக்கொண்டதும்

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே.

எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பதும், எங்கும்
சுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடியதும்

ஸ்பெஷல் யானை பீடி ஒன்றே.

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளியுங்கள்!

தயாரிப்பாளரும் விநியோகத்தர்களும்:

யானை பீடி கம்பெனி,

130, ஆட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு- 13

தொலைபேசி:

31651

நத்தார் நற்செய்தி!

நீங்கள் பயமின்றிப்
பாவிப்பதற்குப் பலம்
மிக்க தூல்!

வானவில் வர்ணங்களில்
வகைவகையான முயல் மார்க்
தையல் தூல்களை எங்கும்
செற்றுக்கொள்ளலாம்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரிங்
கம்பெனி,
கொழும்பு-12

